

ESPECTA

Audicions íntimes

«Dafnis i Cloe», òpera de cambra del mestre Antoni Marquès

Sota el patronatge d'«Audicions Íntimes» i de l'Agrupació Artística del Casal del Metge ha estat estrenada amb èxit complet una nova obra del mestre Antoni Marquès: «Dafnis i Cloe», òpera de cambra en tres actes, per a quartet de corda, flauta i veus.

Antoni Marquès, conegut primerament com a notable pianista, ha estat després un dels nostres compositors que amb més interès han fet seguir la seva obra. Temperament essencialment romàntic, la seva evolució és ben curiosa; potser En Marquès no s'hagi rebel·lat mai radicalment contra els desbordaments de la fantasia, contra el sensualisme i la grandiloqüència que semblen dominar en les seves primeres composicions, però sens dubte és una reacció, mantinguda amb un gran esforç de voluntat, el que l'ha fet orientar cap a un extrem oposat; i així hem vist aquest artista d'esperit trepidant, com lluitava per emmotllar l'agitació desordenada, els impulsos massa efervescents, en fórmules d'expressió cenyides i austeres; com maldava per obligar-se a una contenció i a una simplicitat de filiació netament clàssica. I no s'accontentava sotmetent a aquestes normes el contingut de les seves creacions, sinó que les formes mateixes eren també concebudes amb aquest afany de limitació i d'economia. Recordem com a exemples eloqüents d'aquesta ambició uns assaigs sobre la forma Sonata, que ens interessaren molt, com a documents, quan els coneguérem. Eren com unes sonates comprimides, reduïdes en la forma al més simple esquema dels seus elements. Així, l'anunci d'una obra d'Antoni Marquès com la que fou estrenada diumenge passat, una òpera de cambra en la qual tota la part instrumental es redueix a un quartet de corda i una flauta, no ens ha sorprès gens. Aquesta concepció és una conseqüència lògica de l'orientació que segueix el compositor d'un temps ençà. I endevinàrem que en tot el desenrotllament de l'obra trobaríem la constant preocupació de simplificar i comprimir, de reduir-ho tot a l'indispensable per suggerir les impressions i emocionar amb trets ràpids i directes, sense comentaris oficiosos i defugint tota divagació. El que ens mancava veure era com el compositor hauria pogut realitzar el seu pensament en una obra de dimensions tan considerables, sense caure en monotonia, donats els pocs elements de què disposava, sense haver de repetir massa les fórmules, i hem de dir que hem tingut la satisfacció de constatar que ha reeixit molt bé en l'empresa. La seva imaginació fèrtil li ha sug-

gerit belles troballes en la creació d'ambients i en la caracterització dels personatges, i com que ell mateix ha escrit el llibre, ha pogut establir segons una concepció eminentment musical els contrastos necessaris i guardar les situacions per tal de donar amenitat a l'acció. Cada acte ofereix un to general ben acusat, i es distingeixen, sobretot, el primer, pel seu caràcter idíl·lic i el segon pel seu ambient dramàtic; però dins aquestes perspectives que guarden una ben equilibrada unitat, hi ha escaients gradacions de matisos que animen hàbilment el conjunt. Entre els episodis que més destaquen, hem d'esmentar el del «bany de Dafnis i enamorament de Cloe», la disputa de Dafnis i Dorceon, el cant de Filetes i la «resposta d'Amor», en el primer acte.

En el segon, el tercet de les Nímfes i la imprecació del déu Pan marquen els moments en què la concepció musical és més inspirada. El rapte de Cloe és també ben descrit, però en aquest moment, com en altres de forta expressió dramàtica, l'estilització li ha estat més difícil a l'autor, i oblident, potser, que només disposava de cinc instruments, ha «transcrit», ens sembla, realitzacions sentides per a gran conjunt.

L'últim acte té un desenrotllament força variat, però creiem que és el que més necessita de l'escena i de la representació per a produir tot l'efecte.

La interpretació d'aquesta obra, sota la direcció de l'autor, fou molt acurada i reeixida. Hi prengueren part les sopranos Pilar Rufí i Rossi Power, la contralt Concepció Callas, el tenor Josep Draper, el baríton Ricard Fuster, el baix D. Sánchez-Parra, un petit conjunt choral, el Quartet Ibèric, que formen els senyors Guerin, Doncel, Tarragó i Pérez-Prió i el flautista Narcís Carbonell. Tots els executants actuaren amb complet encert i es feren aplaudir llargament amb el mestre Marquès, que rebé les més efusives felicitacions i mostres d'admiració.

Baltasar SAMPER

Gran Teatre del Liceu

AVUI, 29 de propietat i abonament a les 9'15. Darrera funció de nit. Festival Mozart:

LAS BODAS DE FIGARO

pels eminents artistes Berger, Dahmen, Michalsky, Strack, Domgraf-Fassabaender, Nissen, Bitterauff, Lauffkotter. Mestre Szenkar. Dissabte tarda, a les 5: Darrera representació de LAS BODAS DE FIGARO. Diumenge tarda: Darrera funció de la temporada: **ELS MESTRES CANTAIRES**. Es despatxa a Comptadoria

29. ENE. 1935

Noche

VIDA MUSICAL

«Audicions Intimes» en el «Casal del Metge»

Primera audición en forma de concierto de la nueva ópera, del maestro Antonio Marqués: «Dafnis i Cloe»

Sinceros elogios merecen los organizadores de la filial de la "Asociación de Música da Camera": "Audicions Intimes", por haber incluido en sus conciertos la audición de la nueva ópera "Dafnis i Cloe", compuesta por Antonio Marqués, músico polifacético: notable pianista, sensibilísimo e inteligente compositor y ponderado crítico musical.

Esta audición de "Dafnis i Cloe", dada en forma de concierto, si bien nos ha hurtado la realidad de la expresión plástica que, a través del texto explicativo, adivinamos llena de bellas sugerencias, nos ha hecho, en cambio, penetrar más directa e intensamente en la esencia musical de esta obra, en la que Marqués ha elaborado los más exquisitos sedimentos de su sensibilidad.

Basado su argumento en el texto francés de Longus, traducido al catalán por R. Miquel y Planas, el libro poemático de Antonio Marqués presenta, con finas calidades expresivas, la estremecida delicadeza del idilio entre Dafnis y Cloe, idilio en que la conciencia del mutuo amor de estos dos personajes de égloga sólo aparece en plenitud pasional al surgir el dolor de la reparación y la alegría del retorno, para finalizar en dulce exaltación epitalámica.

La música que el maestro Marqués ha compuesto para este bello poema escénico, a pesar de hallarse plétorica de calidades raciales (sin fáciles "acarreos" folklóricos), es, por su propósito y por su estructuración, de fillación puramente francesa. En ella parece el compositor haber deseado revivir, con ideas personales y con ropajes nuevos, las delicadezas cortesanas de las "óperas-ballets" de Lully (francés por su obra, a pesar de su origen florentino).

La excelencia de "Dafnis i Cloe" radica primordialmente, a nuestro juicio, en que en ella el compositor no ha tenido otra preocupación que la de hacer música con la máxima honradez y las más finas savias de la gracia sensible, y todo lo demás—expresión teatral, descripción de caracteres, plasticidad sonora—le ha sido dado, como dicen en el Evangelio, "por añadidura".

Después de haber gustado de las exquisiteces de esta ópera de Antonio Marqués, en su versión de concierto, deseamos poder admirarla en su total realidad escénica, con la íntima seguridad de que, si las soluciones interpretativas y plásticas están a la altura que merecen el libro y la música, ha de producirnos sensacio-

nes de belleza cualitativamente análogas a las que nos produjo aquel maravilloso poema-ballet de Debussy, "L'Après midi d'un faune", interpretado por la compañía de Diaghileff.

En esta versión de concierto celebrada en el "Casal del Metge", "Dafnis i Cloe" ha tenido, vocal e instrumentalmente, una interpretación admirable.

Pilar Rufi cantó las partes de "Cloe" y "Ninfa 2.ª" con aguda comprensión valorativa, con voz bella y flexible y con certera musicalidad.

Concepción Callao ("Clearista" y "Ninfa 3.ª") apareció, como siempre dueña de su voz y de su expresión y magníficamente segura y musical.

Rossi Power superó deliciosamente, con su voz tan bellamente timbrada y tan ágil, las dificultades de la parte de "Amor", y cooperó brillantemente en el terceto femenino de las "Ninfas".

El tenor José Draper cantó con voz dúctil y bella dicción la parte de "Dafnis".

El baritono Ricardo Fuster fué, en las de "Dorkon", "Dios Pan" y "Lamon", el cantante inteligente de costumbre, seguro siempre de su expresión y concientemente ceñido por las exigencias nobles de la cuadratura musical.

El bajo D. Sánchez-Panás cantó con eficacia de belleza, manejando su voz recia y densa con ductilidad, las partes de "Filetes" y "Dionisofanis".

El sexteto vocal mixto que interpretó la parte de coro, lo hizo con precisión y eficiencia.

De la parte instrumental encargáronse los violinistas Fernando Guerin y José Doncel, el violista Gracián Tarragó, el violoncelista F. Pérez Prió (que forman el "Quartet Ibèric"), y el flautista Narciso Carbonell.

El prestigio de estos instrumentistas quedó en esta ocasión más que justificado con la perfección lograda en esta interpretación conjunta, en que, bajo la dirección clara, detallada y precisa del propio autor de "Dafnis i Cloe", dieron a la partitura de esta ópera de "camera" su más justa valoración sonora y, asimismo, su más cuidada matización expresiva.

El público de selección de "Audicions Intimes", que ya llena casi con exceso la sala del "Casal del Metge", acogió la nueva ópera del maestro Marqués y su bella interpretación con verdadero entusiasmo, ovacionando reiteradamente al compositor y a los intérpretes.

LUIS GÓNGORA

ACTA

La Música

AUDICIONS INTIMES

El vinent diumenge estrena una òpera catalana el mes- tre Antoni Marquès

El selecte grup de musicòfils que integren les Audicions Intimes tindrà ocasió de conèixer, en la sessió del vinent diumenge, al Casal del Metge, una nova òpera catalana. No és pas cada dia que pot oferir-se un esdeveniment semblant, car el treball i els sacrificis que representa escriure una obra de grans proporcions, que tantes dificultats hauran de presentar-se per arribar a veure'n la representació, són considerables.

L'òpera a què fem referència porta per títol "Dafnis i Cloe", i tant el llibre com la partitura són escrits per un dels nostres més prestigiosos compositors, el mestre Antoni Marquès. El llibre és basat en la immortal obra de Longus, segons la traducció catalana de Miquel i Planes.

Es dividida en tres actes, el darrer dels quals té quatre quadres. Es prou coneguda la novella esmentada, famosa entre les més famoses, perquè calgui fer referència a l'ambient i assumpte, purament idíl·lic, de l'obra.

El mestre Marquès n'ha fet dues versions: Una per a ésser representada, i l'altra per a ésser donada com a concert; però ambdues corresponen al tipus de l'òpera "da camera", o sia que són concebudes per a pocs instrumentistes (quartet de corda i flauta) i per a ésser donades en sales de no massa àmplies proporcions.

Prendran part a l'estrena de la versió de concert les cantatrius Pilar Rufí, Concepció Callao i Rossi Power, els cantants Josep Draper, Ricard Fuster i D. Sánchez-Parras, el Quartet Ibèric, i el flauta Narcís Carbonell.

Tindrà cura de la direcció el propi mestre Antoni Marquès.

El mèrit d'aquests artistes, la garantia i el prestigi que representa la direcció del propi autor, l'ambient d'Audicions Intimes i, sobretot, el fet de tractar-se d'una nova òpera que ve a enriquir la producció musical catalana, donen a la sessió de diumenge, organitzada d'acord amb l'Agrupació Artística del Casal del Metge, les proporcions d'una veritable solemnitat artística.

1935

EL MATI 29 DE GENER DE

Carnet Musical

Per
OBERON

Una òpera da Camera del mestre Marquès a Audicions Intimes

L'estrena de l'òpera catalana «Dafnis i Cloé» del mestre Antoni Marquès, era esperada feia dies amb gran interès. El fet de tractar-se d'una obra catalana, l'especialitat del gènere i el fet de tractar-se d'un compositor que intentava també per primera vegada un tema de tanta envergadura, féu que el Casal del Metge es veiés extraordinàriament concorregut pel més atent dels públics interessat vivament per l'obra que anava a sentir.

Damunt del poema de Longus, traduït pel senyor Miquel i Planas, i arreglat escènicament pel mateix mestre Marquès, i aprofitant les contínues situacions líriques que fan de «Dafnis i Cloé» una obra d'una especial poesia idíl·lica, pròpia per a ésser posada en música, el compositor ha fet aquesta òpera que hem sentit en versió «da camera», susceptible, com l'autor ens diu, d'un desenrotllament complet de la part orquestral. Amb uns recursos tan limitats com els d'un quartet de corda i flauta ha sabut donar sobretot una gran varietat a tota l'obra. Les escenes se succeeixen d'una manera planera, tot i que gairebé sempre siguin separades pel més viu contrast. D'aquests contrastos n'ha tret tot el partit possible. Anotem particularment en aquest aspecte, algunes escenes de l'acte primer, la XI i la XVII, una veritable filigrana d'agilitat. El treball de la corda hi és fet en general com a obra de quartetista.

Al segon i tercer actes, agafen més relleu algunes situacions dramàtiques, que el quartet de corda ja es troba massa limitat per a transcriure. Per a una futura versió per a orquestra completa, augurem a aquests dos actes una gran millora, naturalment, si l'autor sap aprofitar-se dels seus recursos. En el tercer acte destaca notablement l'Arieta de Clearista i el petit tercet de l'escena tercera.

D'aquestes escenes i de tota l'obra en donaren una versió perfecta les soprans Pilar Ruf i Rossi Power, la contralt Concepció Callao, el tenor Josep Draper, el bariton Ricard Futser i el baix Sánchez-Parra.

El quartet Ibèric i el flautista senyor Carbonell interpretaren amb la major bona voluntat i bons efectes la partitura, així com també el petit conjunt coral en la seva petita intervenció.

Antoni Marquès, que dirigia la seva obra, fou aplaudit amb insistència pel públic, que restà ben complagut d'aquesta vetllada, reveladora d'una forta personalitat musical.

DE MUSICA

ESTRENO DE UNA OBRA DEL MAESTRO ANTONIO MARQUES

ALCANZO UN BRILLANTE EXITO

En el "Casal del Metge" y organizada por la agrupación "Audicions Intimes", se celebró el domingo una selecta velada de arte, para dar en primera audición la ópera de cámara, "Dafnis y Cloe", en tres actos, libreto y música de nuestro estimado compañero de redacción el maestro Antonio Marqués, crítico musical del "Diario", según la novela de Longus, traducción catalana de R. Miquel Planas.

La concurrencia llenó completamente el salón de actos del "Casal del Metge" y era selectísima y distinguida, figurando entre la misma relevantes y prestigiosas personalidades de la música.

El éxito que alcanzó la composición fué brillante y definitivo. El auditorio se sintió cautivado inmediatamente por la belleza melódica y admirable factura de la obra que se estrenaba y el interés por la misma no decayó ni un sólo momento. El maestro Marqués fué ovacionado al final de cada uno de los actos y particularmente después del último, en que recibió, además, numerosas felicitaciones. La calidad de la obra exige un amplio estudio técnico, que haremos en una de nuestras próximas ediciones.

Los intérpretes, Pilar Ruffi, Rossi Power, Concepción Callao, José Daaper, Ricardo Fuster, D. Sánchez Parras y el "Cuarteto Ibérico" formado por los concertistas Fernando Guérin, José Doncel, Graciano Turiagó, F. Pérez Prió y Francisco Carbonell, compartieron con el maestro Marqués los aplausos del auditorio por su esmerada labor de ejecución.

RECITAL DE LA CANTATRIZ JEANNETTE BERGMANN

El domingo por la tarde, ante un público escogidísimo, la excelente cantatriz polaca Jeannette Bergmann dió en la casa de Reposo "Buenavista" de San Justo Desvern un escogido recital de canciones.

Los nombres de Haendel, Mozart, Schubert y Giovanni tenían su lugar junto a los de Ponchielli, Verdi, Boito, Puccini, Malats, Falla, incluyendo a los polacos Noskowski Rozycki y Newiademski.

Jeannette Bergmann ejecutó estas canciones con su voz dotada de una riqueza excepcional de tono y con sobria dicción, dando a cada una el matiz preciso.

Alcanzó un éxito caluroso y merecemos la Dirección de la Casa de Reposo "Bonavista" por su tacto exquisito al organizar sesiones de tal categoría.

UNAS CANCIONES DEL MAESTRO PABLO CASALS

En el concierto preparado para el próximo miércoles, por "Audicions Intimes" (Casal del Metge), figura el estreno de siete canciones compuestas por el ilustre maestro Pablo Casals, en los años 1895-1901.

Creadas esas obras por puro goce in-

TEATROS Y CONCIERTOS

Nueva ópera catalana

«Dafnis i Cloe», del maestro Marqués

Primera audición en el «Casal del Metge»

Antonio Marqués, gran pianista, destacado compositor y autorizado crítico musical, que ya había probado fortuna en la lírica teatral, se ha sentido ahora atraído por la ópera de cámara, género que cuenta con admirables modelos, y en cuya sencillez formal radican precisamente las dificultades de su realización.

Una obra francesa de Longus, traducida al catalán por R. Miquel y Planas, obra inspirada en los mitológicos amores de Dafnis y Cloe, ha inspirado a su vez a Antonio Marqués el libro y la música de la ópera de cámara que, en su versión de concierto, fué anteanoche dada a conocer, en sesión de «Audicions Intimes», entidad merecedora de cálidos elogios, por haber prestado cordial acogida a una producción de un compositor de la tierra.

Bien es verdad que a Antonio Marqués le abonaban todos los antecedentes, pues reiteradamente se ha asomado a los diversos géneros musicales, demostrando siempre talento, buen gusto e inspiración.

«Dafnis i Cloe» revela, ante todo, un innegable progreso en los procedimientos y las orientaciones del autor.

El idílico carácter del libro halla justa correspondencia en la música, de delicadas vibraciones, y en la que, los refinamientos instrumentales corren pareja con la sensibilidad de la línea melódica. Las voces ofrecen un relieve fino y expresivo, y el cuarteto de cuerda que, junto con la flauta, las acompaña, se conduce siempre con un singular brío técnico.

El músico, en suma, se expresa con cálida pasionalidad, con tiernos acentos y con variados tintes, determinando en cada momento el requerido ambiente sonoro.

En los tres actos de la ópera se encuentran

páginas perfectamente logradas y de inmediato y seguro efecto sobre el oyente. Citemos, al azar, el arrullador preludio, los lamentos de Dafnis y Cloe, la respuesta de Amor a Filletes y el terceto de las ninfas anunciadoras del retorno de Cloe.

La gratísima impresión dejada anteayer por la nueva obra aumentará, seguramente, cuando ésta sea dada a conocer con el complemento escénico. Pero los aplausos hablaron ya ahora con la necesaria elocuencia para indicar en cuánto se estimaba la labor del maestro Marqués.

«Dafnis i Cloe» fué perfectamente ejecutada, vocal e instrumentalmente, bajo la inteligente y entusiasta dirección del autor.

Del canto se encargaron la soprano Pilar Rufi, que mantiene su arte en un elevado plano; Rosy Power, que venció sin esfuerzo las tremendas dificultades de agilidad y entonación de la parte de Amor; Concepción Callao, de quien no hay que hacer nuevos elogios, por estar bien cimentado su prestigio; José Draper, tenor de positivos méritos; el notable barítono Ricardo Fuster, el bajo Sánchez Parras, que maneja diestramente su recia voz, y un pequeño conjunto coral.

La parte instrumental estuvo encomendada al Cuarteto Ibérico, que forman los violinistas Guerin y Doncel, el viola Tarragó y el violoncelista Pérez Prió, y al excelente flautista Narciso Carbonell.

Asistió al estreno, en el «Casal del Metge», un numerosísimo e inteligente público, que no sólo aplaudió vivamente al maestro Marqués, sino también a todos los afortunados intérpretes de la obra.

U. F. ZANNI

Asociación Obrera de Conciertos

RECITAL PABLO CASALS

Supremo regalo—el de su maravilloso arte de violoncelista—el ofrecido anteayer por Pablo Casals a la Asociación Obrera de Conciertos, que ha llegado al centenar de sus audiciones.

Esta simpática entidad, a la que Pablo Casals dió vigorosa vida, lleva realizada una labor admirable. Ahí están, para demostrarlo, los programas de sus cien conciertos. Los nombres de famosos artistas que han

MUSICA MEDIEVAL

Conferencia del señor Gibert

En el salón de actos del domicilio social de «Lliga Catalana», ayer por la tarde, se dió la cuarta conferencia del ciclo organizado por la Asociación Femenina de dicho partido sobre «La Catalunya medieval». Corrió a cargo de nuestro colaborador el ilustre musicógrafo y organista del «Orfeo Catalá» don Vicente de ... quien desarrolló el tema

Las grandes novedades de estos días

En el Liceo, se despidió Hipólito Lázaro; en el Palau dió un concierto Pablo Casals, y en el Casal del Metge se estrenó la ópera de Cámara "Dafnis y Cloe", de Antonio Marqués

Digna compensación del acierto extraordinario que ha presidido en las actuaciones de Hipólito Lázaro fué a despedida tan entusiasta, tan llena de simpatía, que le tributó el público del Liceo en la función del sábado último. El famoso tenor, que con tanto entusiasmo ha colaborado en la actual temporada, dió el adiós a los liceístas, interpretando el principal papel de "El estudiante de Salamanca", con gran brío y derrochando a torrentes su privilegiada voz en los papeles que le proporcionaron campo adecuado para ello.

Con Hipólito Lázaro se despidieron también de los concurrentes al Gran Teatro el maestro Padovani, que tan brillante campaña artística ha realizado, y la soprano señora Bau Bonaplata, cuya voz, dulce y expresiva, y cuyo refinado arte, tan buen papel han desempeñado en la temporada que está entrada ya en el período agónico.

Para todos tuvo el público demostraciones de afecto, de un modo especial para Hipólito Lázaro, que ha conseguido el doctorado en un papel de estudiante que tan pocas probabilidades tenía de aprobar el curso.

La despedida de Lázaro no fué tan sólo del Liceo, sino también de Barcelona, pues ayer por la mañana salió para Madrid con objeto de comenzar los ensayos de "Rigoletto", que ha de cantar el día 7 en el teatro Calderón. Esta función es la preliminar de la temporada de ópera que para este invierno están tratando de llevar a efecto en la capital de España.

Deseamos a nuestro ilustre paisano que le aplaudan tanto en Madrid como le han aplaudido en el Liceo.

Otro de los acontecimientos registrados en el corto tiempo transcurrido desde el sábado es el concierto que dió el genial violoncelista Pablo Casals en el Palau de la Música Catalana ayer por la mañana, para conmemorar el primer centenario de las audiciones de la Asociación Obrera de Concursos, creada por aquel gran maestro.

¿Idea exacta del concierto?

No es posible. Sólo diremos que

el arte sublime, inmenso, de Casals, brotó por entero de su incomparable violoncelo al interpretar la Sonata de Grieg, la Suite de Bach, las siete variaciones sobre un tema de Mozart, de Beethoven y la Sonata de Haydn.

Casals ejecutó de manera perfecta, esa es la palabra, todas las páginas indicadas y destacó de cada una expresividad, en emoción, nacida verdaderamente del alma.

En el violoncelo, en manos de Casals, se reclusen todas las posibilidades expresivas de la música.

El público, tan extraordinariamente numeroso, que llenó a rebosar el Palau, otorgó el gran artista entusiastas ovaciones que le obligaron a tocar fuera de programa el Adagio de una Toccata de Bach.

En uno de los intermedios, el presidente de la Asociación Obrera de Concursos, señor Rafei, en nombre de la entidad que preside, le ofreció un artístico pergamino con expresiva dedicatoria y una palma de oro.

El maestro Casals agradeció, emocionado, el obsequio.

Acompañó a Pablo Casals al piano, con singular maestría, el reputado artista Blas Net.

En fin, una gran solemnidad, digna de los prestigios de la Asociación Obrera de Concursos y del nivel de la gran obra de divulgación de la buena música que realiza la indicada entidad.

La última de las novedades que nos queda por comentar es también de gran relieve. Se trata de la sesión que en el Casal del Metge celebró anoche "Audicions Intimes", de acuerdo con la Agrupación artística de dicho Casal, sesión en la que se estrenó la ópera de cámara "Dafnis y Cloe", para cuarteto de cuerda, flauta y voces, del reputado maestro Antonio Marqués, según la obra de Longús, traducida al catalán por R. Miquel y Planas.

Fuó interpretada, sin representarse, como un oratorio.

Antonio Marqués ha puesto en "Dafnis y Cloe" un gran cariño, toda su devoción de artista, todos sus recursos técnicos. Se observa en esta

Espanyol. Castells, López, Alonso. de Carol and Mary.—Demà dimarts tarda, a les 5. La butaca més cara 2 ptes.

Aquesta nit i mai més
per Maria Teresa Klein, Josep Santpere, Ricard Gispert.
Nit a les 10. L'esclatant èxit:

Roda el mon... i torna al Born

obra, que contiene muchas bellezas e indiscutibles aciertos instrumentales, un franco adelanto en relación a otras producciones del mismo autor. Esto prueba que Antonio Marqués trabaja y estudia constantemente para conseguir, cada vez más, un mayor dominio de su arte.

La partitura de "Dafnis y Cloe" está tratada en forma sucinta, sintética. No hay en ella grandes periodos, ni largas peroraciones. Todo es rápido, preciso. Las escenas se suceden con singular rapidez y unas con otras están entrelazadas con habilidad. Es toda la música esencialmente melódica y de buena factura.

El cuarteto de cuerda está tráfado de manera sobria y comenta las situaciones escénicas con acierto. Las voces obtienen mucho relieve, lo cual prueba que están bien atendidas. Todos los números, en realidad, consiguen relieve, pero de entre todos destacan el terceto de las Ninfas, de bella sonoridad y muy bien lograda y la "Aparición del Dios Pan" con que termina el segundo acto, pieza ésta que contiene mucho nervio.

La obra obtuvo mucho éxito y merecido, pues no puede negarse que abunda en pasajes interesantes y revela en su autor gran aliento para la composición.

La interpretación fué magnífica. En ella intervinieron en la parte vocal Pilar Rufi, Rossi Power, aplaudida recientemente en el Liceo; Concepción Callao, José Draper, Ricardo Fuster y D. Sánchez Parra y un pequeño conjunto vocal; y en la instrumental, el Cuarteto Ibérico, que integran Fernando Guerria, José Doncel, Graciano Tarragó y F. Pérez Prió, y Narcisa Carbonell, flautista. Todos sin distinción cumplieron exquisitamente, como correspondía al prestigio de que gozan los elementos artísticos tan valiosísimos que acabamos de indicar.

Dirigió la música, con gran acierto, su propio autor.

Y para erminar señalaremos que "Dafnis y Cloe", representa un noble esfuerzo digno de toda estima, y que enaltece y aumenta el prestigio de compositor del maestro Antonio Marqués.

ALFREDO ROMEA

TEATRO NUEVO

Compañia Unica
MARCOS REDONDO

na, la farsa còmica, o astracanada, de Ramos de Castro i Carreño «Seviya». Els autors d'aquesta obra varen arribar ahir a la nostra ciutat disposats a fer riure de valent. Hom diu que l'Ortas està engrescat amb l'obra i que té la confiança que el públic també s'hi engrescarà.

La seva substituir-la ve, però, una altra primera figura: Perlita Greco. D'obres per al Còmic, ara per ara, no se'n parla.

A Romea segueix l'èxit de «Oro y Marfil» —uns bons plens, cada dia. L'empresa, però, no s'adorm i ja té a punt una obra d'Arniches: «Las doce en punto», de la qual,

cepte el Liceu —oberts. L'espai que va de Reis a l'èbri ha estat salvat amb més o menys fortuna. Els teatres que varen tancar per aquella data es llancen, doncs, animadament, a la normalitat.

Que duri, doncs!

La feina, per als redactors de teatre, comença, també. — R.

—Una mica...

—Doncs mireu: si m'hagués sortit una cosa pirandelliana, us juro que en tindria un gros disgust.

—Per què?

—Perquè a mi, Pirandello no m'agrada ni gens ni mica; encara m'agrada menys que Bernard Shaw.

—Home!...

—Ja està dit i no en trec ni mitja síl·laba... Pirandello és un tanguista i Shaw un esquellador...

—Es una opinió. I això es pot dir en lletres de motlle?

—Naturalment; espero l'oportunitat de poder-ho dir en el pròleg d'una obra meua. Tot arribarà, tot...

—I tornant a l'estrena que s'anuncia per a dijous. M'han dit que l'acció es desenclupa a Gràcia?

—A Gràcia, que és Barcelona. Aquest sàinet meu és essencialment barceloní.

—Molt de moviment en escena?

—Com a tots els sàinets.

—Cosos en perspectiva?

—Una comèdia, allò que se'n diu "una alta comèdia" per a...

—Digueu...

—No, no... Per ara no es pot dir.

—I després?

—Després... Teatre popular.

—Teatre? Quin?

—Sabeu allò que diuen que la fe transporta les muntanyes?

—Sí.

—Doncs jo tinc fe que trobaré el teatre que necessito per a seguir fent teatre popular.

—"La desgràcia de la sort" no és teatre popular?

—Com no ha d'ésser-ho, si és un sàinet...?

—Em penso que aquesta "conversa" serà una mica llarga.

—Pobres lectors!

—Una mica llarga en benefici dels lectors.

La comèdia la companyia titular del Romea, un dels millors conjunts, i que reuneix major nombre de primeres figures que actuen avui a Espanya.

Una solemnitat musical a l'Associació Obrera de Concerts: Recital Pau Casals

«Dafnis i Cloe» a Audicions Intimes

Una de les joies més grans de la meua vida d'artista —ens digué el mestre Casals ahir, al Palau— haurà estat l'haver pogut realitzar aquest somni de tota la meua vida: l'Associació Obrera de Concerts. I ahir, el mestre volgué testimoniar la seva viva simpatia, el seu interès mai vacil·lant, per aquesta cooperació artística fundada per ell, encarregant-se del concert 100, oferint als socis de l'Associació un recital de violoncel, que ha de perdurar per sempre en la memòria de tots els que tinguren la sort d'assistir-hi.

En aquesta ocasió tots els socis —tres mil— de l'Associació, es reuniren al Palau, amb l'objecte d'escoltar el millor instrument del món, en un recital que s'imposava tot seguit per la seva alta qualitat musical.

Davant d'un artista de la talla de Pau Casals, la funció de la crítica, en l'acceptació usual del mot, és inexistent. Perquè crítica, vol dir evaluar, jutjar, i hom realitza això, perquè té davant dels ulls quelcom de modelic a què referir el que tracta d'apreciar. Ara bé: la labor d'ahir és d'aquelles que no poden referir-se a res, sinó que més aviat s'ha de referir tot, a ella. La grandesa d'aquesta tasca és que ella és: Bach, Beethoven i Haydn i l'ésser estrictament això, és el seu títol més alt, una categoria, aquesta, que seria pueril elogiar per tal com ultrapassa tot elogi.

Parlar del concert d'ahir equival a parlar de les obres executades. No ho farem, puix que es tracta d'obres de repertori i el comentar-les no és la funció pròpia d'aquesta secció. Sonata de Grieg, sonata de Haydn, «explicacions», és a dir, variacions, beethovenianes sobre un motiu de «La flauta màgica» i, finalment, una de les «Suites» per a violoncel de Bach, que avui el nostre Casals és l'home més capaç de dir-ne la inmarcescible i austera bellesa. Caldria amb

urgència, registrar amb la màxima perfecció aquestes «suites» en disc, per a salvar-les per sempre més de les possibles adulteracions dels

El mestre Antoni Marquès, rodejat dels intèrprets de la seva òpera «Dafnis i Cloe». — (Foto L. Soler)

temps a venir. Solament per això el nom de Pau Casals mereixeria aplaudiments de l'auditori. El mestre executà l'adagion d'una tocata per a orgue, fragment sublim que clogué dignament aquesta solemnitat musical.

J. P.

GRAN TEATRE ESPANYOL

COMPANIA SANTPERE

Avui, dilluns, nit:
EXII GRANDIOS
Triomf de la Jazz-Fantasia
RODA EL MON...
I TORNA AL BORN

Josep Santpere
Maria Teresa K'lein
Emili Vendrell
i l'AS dels SAXOFONISTES
Francesc Casanova
ESPLENDITS VESTITS, FASTUOSOS DECORATS, MICROFONS, PIANOS DE MANETA.
Totes les nits:
RODA EL MON...
I TORNA AL BORN

TEATRE COMIC

GRAN COMPANYIA DE REVISTES

Avui, nit, a les 10'15: Grandios èxit.

Los maridos de Lidia
per Montalvan, Huertas, Muriello i vice-tiples. Gran presentació

COLISEU POMPEIA

Travessera, 112. Telèfon 73331

Avui, nit, a les 10'15:
La Plaça de Sant Joan
Pròximament:
LA DESGRACIA DE LA SORT

Teatre Novetats

Gran Companyia de Comèdies
MELIA-CIBRIAN

Avui, nit, a les 10'15: «EL CABALLERO DE OLMEDO». — Dijous, 31: Debut de la Companyia CELIA GAMEZ amb «EL BAILE DEL SAVOY».

GRAN TEATRE DEL LICEU

Demà, FESTIVAL MOZART:
LAS BODAS DE FIGARO

Dimecres:

ELS MESTRES CANTAIRES

ROME A

Telèfon 22026

Avui, dilluns, a les 10'15:

ORO Y MARFIL

Exit indescriptible de QUINTERO i GUILLEN. 36 representacions a teatre ple. Un alardó de presentació escènica. Primorosa interpretació de la Companyia Titular d'aquest Teatre, en la qual figuren Antònia Herrero, Rafael Bardem, Josep Balaguer, Elias Sanjuan, Lluís S. Torrecilla, Carme Cuevas, Maruja Cuevas i Adela Calderon

Demà, i tots els dies, a les 5'30 i a les 10'15. (Tarda, les butaques a 4 pessetes):

«ORO Y MARFIL»

AUDICIONS INTIMES

CASAL METGE

DIMECRES VINENT, RECITAL

CONCEPCIO BADIA D'AGUSTI

Estrena de set cançons del Mestre

PAU CASALS

acompanyades al piano pel seu il·lustre autor

EXCLUSIVAMENT SOCIS

Laietana, 46, cinquè, 3.

Telèfon 17798

Teatre Barcelona

COMPANIA DE C. ORTAS

Avui, nit, a un quart d'onze:

FU-CHU-LING

DIMECRES, ESTRENA

SEVIYIYA

de Ramos de Castro i Carretero

hora 4 m. 12 s.

3. Murillo, de l'Irún en el mateix temps.

4. Sosa, del Deportiu Espanyol, en 1 h. 4 m. 38 s.

A continuació, Errasquin.

*

MADRID, 27. — Han estat seleccionats els següents corredors cicle pedestres, per als cross internacionals: Sosa, Urdangarain, Abalategui i Goenaga. Suplents: Murillo i Errasquin.

Leo Amberg guanya el G. P. «Le Journal»

La cursa ciclista per al G. P. «Le Journal» ha estat correguda en dues etapes sobre els trajectes Niça-Connes-Niça i Niça-San Remo-Niça. Ha resultat guanyador el suís Leo Amberg, qui s'ha classificat primer en la primera etapa. Ha emprat 6 h. i 23 m., i cinquè de la segona que ha estat guanyada per l'italià Bailo en 3 h. 36 m. 20 segons. En aquesta cursa hi han pres part molts renomats corredors, entre els quals el francès Archambaud i el belga Romain Gijssels. Aquests dos campions han abandonat durant la primera etapa.

Rugby

El Campionat Català

Els resultats d'ahir

(Primers equips)

Santboiana, 31; B. U. C., 14
Cornellà, 13; Barcelona, 9.

(Segons equips)

Cornellà, 3; Barcelona, 0.
La classificació:

Després de la jornada de diumenge, ha quedat establerta com segueix:

Primers equips

Santboiana, 21.
Cornellà, 15.
Barcelona, 13.
Joventut, 4.
University, 2.

Segons equips

Barcelona, 10.
Cornellà, 7.
Santboiana, 2.

Tornarà a boxar Sharkey?

Segons una notícia de procedència jaqui, l'ex-campió del món del pes fort Jack Sharkey tornarà a boxar dins de poques setmanes. El bostonià ha declarat a un periodista del «New-York Times» que no considera Max Baer un gran campió i que en la pròxima tardor boxarà pel títol mundial, sigui qui sigui el detentor.

L'INSTANT ha estat passat per la prèvia censura

Sèrie III

Primer: Josep M. Urgell, 39 segons.

Segon: Pepeta Clara.

Tercer: X. X.

Sèrie I

Primer: Isabel Zirotti, 27 segons.

Segon: Manuel Seguer.

Tercer: Llorenç Martí.

Sèrie II

Primer: Joan Bisbe, 41 segons.

Segon: Max Schaffer.

Tercer: Josep O. Palà.

Categoria C

Sèrie I

Primer: Jeroni Zirotti, 33 segons.

Segon: Felixa Aimeric.

Tercer: Alexandre González.

d'exhibició de totes les marques que produeix la poderosa organització nord-americana; els senyors Doménech i Calvet de «Radio Associació de Catalunya» amb locutors i ajudants per a la difusió per antena de les incidències de la reunió; capítols dels «Boy-Scouts de Catalunya» els quals tant han contribuït a l'èxit de la festa, etc., etc.

En fi, una reunió matinal de la qual servarem grata recordansa.

Com a «mot de la fin», L'INSTANT felicita cordialment els petits esportistes, vencedors i vençuts, i agraeix a «General Motors Peninsular» i als seus col·laboradors, l'organització de la festa motu d'aquesta nota.

C.

La festa d'aviació

Degut a l'accident ocorregut a la Plaça de Catalunya quan un autogir reprenia el vol, fou suspesa la festa

Ahir, al matí, com estava anunciat, havia de celebrar-se la festa d'aviació que fou suspesa a causa del mal temps el diumenge anterior, dia 20 del corrent. El programa es donà per acabat al poc temps d'haver començat, a conseqüència d'un accident sofert a la plaça de Catalunya, per un dels dos auto-girs que prenen part a la festa. Aquesta restà reduïda a determinats vols que efectuaren tres esquadres de l'Aeronàutica Naval, una de l'Escola i dos procedents de la base de Sant Xavier (Cartagena).

A la Rambla, Plaça de Catalunya, Passeig de Gràcia i Avinguda del 14 d'Abril, cruïlla amb el carrer d'Urgell, s'estacionà nombrosos públics, curiosos de veure els exercicis i les acrobàcies aèries dels nostres aviadors.

Un dels autogirs portà a cap el seu aterratge a la Plaça de Catalunya, i l'altre, que havia de fer-ho a l'Avinguda del 14 d'Abril, cruïlla amb el carrer d'Urgell, no ho efectuà perquè era prudent no repetir l'accident imprevist del primer.

A la Plaça de Catalunya es disposà el lloc destinat per al descens de l'autogir, i forces de Seguretat i de la guàrdia urbana acordaren l'espai destinat.

A dos quarts d'onze aparegué damunt de la Plaça de Catalunya l'autogir S. A. S. C. A., pilotat pel tinent de navili, senyor Antoni Guàrdia.

El públic que esperava amb impaciència l'aparició de l'aparell, saludà la seva presència amb aplaudiments molt nòdrits. L'aparell, després de donar dos tombos pel damunt de la plaça, prengué la diagonal sud-nord d'aquesta i aterrà a pocs metres del brollador, proper a l'entrada Pelayo-Rambla.

L'aviador fou complimentat per l'alcalde senyor Pic i Pon i el seu secretari particular, senyor Joan Pic i Salaric; el cap d'Aviació Naval, senyor Pau Herraldà; el director de l'Escola d'Aeronàutica Naval, senyor Manuel de la Sierra; el cap de Cerimonial de l'Ajunta-

ment, senyor Manuel Ribé; el comandant cap de l'esquadreta de destructors, senyor Francesc Bernal; el cap del grup d'Aviació Militar, destacat al Prat, comandant Sandino, i d'altres personalitats, les quals, després de felicitar efusivament l'aviador, varen obsequiar-lo amb una copa de xampany. A continuació fou disposat el que esqueia per tal de reprendre el vol.

En aquest moment, i quan ja l'autogir començava d'engegar-se, es produí l'accident que hem esmentat abans, en topar, mentre baixava, el pati de la cua, amb un dels cables de la xarxa de tramvies, i l'aparell caigué cap un costat de la Plaça de Catalunya, gairebé a la sortida del Metropolità, davant la Banca Arnús. Ràpidament les autoritats acudiren al lloc on es produí l'accident, i després de constatar que no tenia la gravetat que de moment hom creia, disposaren la suspensió dels altres vols, i es donà per acabada la festa.

CAUSES QUE ORIGINAREN L'ACCIDENT

Convenientment assessorats pel personal tècnic, podem dir que les causes que determinaren l'accident foren que l'autogir, en iniciar la marxa del motor, degut a la manca d'adherència dels neumàtics amb el terreny, per ésser aquest de sorra granada, damunt sol dur, no pogué ésser possible donar-li el degut nombre de revolucions, la qual cosa retardà l'elevació i obligà el pilot a efectuar maniobres aèries, que una vegada més l'acrediten d'expert, les quals evità que la magnitud del fet pogués tenir conseqüències veritablement transcendents per la seva gravetat. Això justifica el que dèiem en començar sobre la conveniència de no portar a terme l'aterratge amb l'altre aparell a l'Avinguda del Catòlic d'Abril, perquè hauria pogut succeir una cosa per l'estil, degut a l'esfartat.

L'autogir caigué prop d'una camioneta de guàrdies d'assalt que

títol de campions d'Europa de patinatge artístic

Saint Moritz, 27. — Davant de nombrosos espectadors, acabaren de celebrar-se els campionats d'Europa de patinatge artístic sobre glaç. Les competicions han estat molt interessants. Hi ha hagut una lluita aferrissada en totes les categories. Els títols han estat guanyats per l'austriac Karl Schaefer; per la parella alemanya Herber-Baier i per la famosa professional sueca Sonja Henie, qui ha fet una nova demostració de la seva classe. Sonja Henie i l'austriac Schaefer conserven, doncs, llurs títols, mentre en la categoria «parelles» són nous campions els alemanys Herber-Baier en lloc dels austriacs Patag-Zvak que guanyaren el títol l'any passat.

El noruec Harkten ha guanyat la cursa de fons a Garmisch

A Garmisch, la famosa estació d'esports d'hivern d'Alemanya, es disputen actualment uns campionats internacionals d'esquí. La cursa més important d'ahir, sobre la distància de 50 quilòmetres, amb la participació de corredors en representació d'onze països, ha donat el següent resultat: Harkten (Noruega), 3 h. 38 m., 46 s.; Vesta (Noruega), 3 h. 40 m. 10 s.; Brodal (Noruega), 3 h. 47 m. 17 s.; Nurmela (Finlàndia), 3 h. 51 m. 12 s.; Karpinen (Finlàndia), 3 h. 51 m. 20 s.; Scalep (Itàlia), 3 h. 58 m., 24 s.; Poon (Alemanya), etc.

Rècords alemanys de natació batuts

Dusseldorf, 27. — En el curs d'una reunió de natació que s'ha desenvolupat a l'Estadi Nàutic d'aquesta ciutat, la nedadora Ohliger ha establert el nou rècord d'Alemanya dels 200 metres en 2 minuts 40 segons 9-10, mentre l'equip femení del «Dusseldorf», en una cursa de reemplaçaments, ha batut el rècord alemany de 6-10, en deixar-lo establert en 3 m. 49 s. 9-10.

EL PREMI AUTOMOBILISTA INFANTIL

Els petits vencedors amb les copes guanyades. — (Foto Puig Ferran)

carem tot seguit, els cercarem unes oficines perquè hi instal·lin els que ara tenen, fins que en trobin de noves.

Estem preparant, amb els artistes i amb diverses entitats, un Carnaval per a aquest any, que sigui una cosa extraordinària, per tal d'alleugerir l'esperit de la ciutat. Volem convertir la Rúa en una Cavalcada que desfilirà per les Rambles. Els premis seran donats al Liceu. Tot plegat no costarà gaires

Saragossa i el

(Ve de la primera pàgina)

lat del Moncayo tan aficionat, durant tot l'any, a fer sobtades visites a Saragossa, marxant a tota velocitat

Als baixos de la mateixa casa ens brindava acollida un establiment. L'haureu vist en les fotografies de la premsa: és el Bar Sport.

A dintre, molt bullici, molts tramvaires, molts cops secs de fitxes damunt el marbre, fum de tabac convenientment agitat (com en els cocktails) i barrejat amb el de l'estufa. A la paret fotografies i retalls de diaris parlant del «Duende». N'hi havia de francesos, anglesos. Oh! si, si, la qüestió transcendí enllà enllà de les fronteres...

Parlem amb l'amo. Ens respon amb aire compungit:

— «El «Duende»? Ya lleva quince días sin hablar.»

— «Se nota en la recaudación, verdad?» — li observem.

— «Hombre! Figúrese! Teníamos más personal, ahí por la calle, que la Pilarica durante «Fiestas». Desde las ocho hasta mediodía, no se podía dar un paso. Todo el mundo entraba, quien a beber, quien a comer un bocadillo. Había «gachó» (el denominatiu que constitueix l'expressió aragonesa cent per cent) que se pasaba toda la mañana apoyado al mostrador.»

Li consultem si ens serà permès de pujar al pis.

— «Eso, el dueño. Vive en el principal. Yo creo que no les dejará. Le ha entrado un geniecito, al pobre!»

diós exit.

LOS MARIDOS DE LIDIA

per Montalvan, Huertas, Murillo i tota la Companyia.

CIRC BARCELONES

Direcció: V. SALVATELLA
Telèfon 13595

Avui, dissabte:
Nit, a les 10. SELECTE PROGRAMA DE CIRC I VARIETES
ELS HARRIS, barristes còmics.
GERMANS PAJARES, acrobates saltadors. JOY and JOSIE, els anglesos excèntrics. CHEL-MY, parodista còmic. HELLA & EDDIE, parella de ball. PEPE HURTADO, notable guitarrista.

LOLA CABELLO

Genial artista d'Art Modern.
PREUS POPULARS. Butaques a 1 pesseta. — Diumenge, tarda, a les 3'30 i 6'15. Nit, a les 10.

GRAN TEATRE ESPANYOL
COMPANIA SANTPERE

Avui, dissabte, nit:
EXII GRANDIOS
Triomf de la Jazz-Fantasia
RODA EL MON... I TORNA AL BORN

Josep Santpere
Maria Teresa Klein
Emili Vendrell
i l'«AS» dels SAXOFONISTES

Francesc Casanovas
ESPLENDITS VESTITS, FASTUOSOS DECORATS, MICROFONS, PIANOS DE MANETA.
Demà, tarda, a les quatre, i nit, a les deu:
Roda el món... i torna al Born
Es despatxa en tots els Centres de Localitats.

AUDICIONS INTIMES
CASAL DEL METGE

Demà, diumenge,
ESTRENA
DAFNIS I CLOE
òpera en tres actes del
Mestre Antoni Marquès

* Es lamentable que el públic de Barcelona no s'hagi donat que aquesta obra era, de molt, el millor espectacle que es feia a Barcelona.

* "L'Huracà", de Carme Monturiol, és una obra admirable.

* Cal que el públic barcelonès se'n adoni i vagi a veure-la.

* Admirable àdhuc salvant alguna deficiència d'interpretació.

* Carme Monturiol s'ha demostrat una primera figura de la dramàtica catalana.

* Aviat s'estrenarà a Romea una obra d'Arniches, "Las doce en punto"

* El dia 31 passa a l'Apolo la companyia Melià-Cibrian.

ROMEA
Telèfon 22026

Avui, nit, a les 10'15:
ORO Y MARFIL

Xardorós èxit de QUINTERO i GUILLEN i de la Companyia titular d'aquest Teatre, en la qual figuren la primera actriu ANTONIA HERRERO i el primer actor RAFAEL BARDEM. — Demà, a les 3'30:
Quinto I, Rey de Jauja
A a les 6 i a les 10'15:
ORO Y MARFIL

COLISEU POMPEIA
Travessera, 112. Telèfon 73331

Avui, nit, a les 10'15:
La Paça de Sant Joan
Demà, tarda, a les 3'30:
Les peripècies d'En Belluguet
A les 6 i a les 10'15:
La Plaça de Sant Joan

gran fusta de dramaturg pot reeixir primer a plantejar curiosament el problema—prou velat perquè no ofengui, prou explícit perquè aparegui amb tota la seva grandesa—i després a resoldre'l amb tota la gràcia, amb tota la lògica.

Carme Monturiol, amb «L'Huracà», s'ha situat a primera fila dels nostres dramaturgs. I això, no solament pel tema, per l'execució sinó per tots els valors que fan apacible una obra dramàtica. Diàleg net, natural, simple, modern, àgil, intencionat. Moviment de personatges i ambientació de llocs.

On aquests valors de detall se'ns fan més explícits és en el primer acte on l'anècdota no és res, on tot està deslligat d'una acció segura que ha de venir, on no apareix encara el tema central que ha de mantenir l'interès de l'espectador en els actes successius. Aquest primer acte que no és, en l'obra, sinó un afegit, consisteix en

garbè ací, per uns moments, en una conversa, té un lleu dramàtic i noble; és un personatge digno de les millors signatures europees. L'antiga altívola de l'amor d'aquest personatge és deixada anar amb un gust, una traça i una brevetat emocionants. I sobretot, el diàleg de la mare amb Laura—la figura de Laura, tan deliciosament resolta—que val ja per tota l'obra. Aquest segon acte és perfecte i complet; només amb ell—l'obra podia haver constat només d'aquest acte, amb la solució expressada seguidament—Carme Monturiol se'ns hauria revelat.

La solució és una—el suïcidi del fill—i perillosa. És una, perquè—potser aquesta afirmació és gratuïta—no podia ésser cap altra. Cal oblidar, davant de la lògica de la solució, el mal efecte de totes les obres que es resolten amb el suïcidi del protagonista. D'aquest tercer acte, voldríem no parlar-ne, o almenys deixar-nos un marge obert fins a no haver llegit l'obra,

els honors. El decorat de Batlle és molt encertat, i l'escena presenta la fastuositat i el to indispensables.

Hem de remarcar també l'encert dels vestuaris en aquesta obra. Un just control de totes les figures ha donat com a resultat un conjunt de presentació immillorable.

EL PUBLIC

El públic—públic d'estrena, això sí—va comprendre i va apassionar-se seguidament per l'obra. Al final del segon acte va esclatar una ovació, després d'un silenci contingut des que va obrir-se la cortina. En acabar la representació, l'ovació va repetir-se, fins al punt que Carme Monturiol es veié obligada a dirigir la paraula al públic. Reagraia l'interès de la companyia i de la direcció escènica, que havia fet possible—digué—l'èxit, i va agrair la cordial salutació dels espectadors.

Ignasi AGUSTI

Una nova òpera catalana: «Dafnis i Cloe», del mestre Antoni Marquès

S'estrena demà, al Casal del Metge, en sessió d'«Audicions Intimes»
Associació de Música «da Camera»

L'estrena de l'òpera de cambra del mestre Antoni Marquès, és feta dintre del cicle de sessions que organitza «Audicions Intimes», al Casal del Metge. Amb aquest motiu, hem volgut demanar, a un dels dirigents d'«Audicions Intimes», detalls dels plans d'aquesta entitat, que tan belles manifestacions d'art ens ha proporcionat fins ara.

Farem un resum de les manifestacions obtingudes:

—Quan l'«Associació de Música da Camera», va estrenar en plena via d'activitat, pocs anys després de la seva fundació (aviat en farà 22), va presentar-se-li un problema molt important: L'entitat creada per al conreu del gènere dit «música de cambra», havia d'abandonar el seu propòsit essencial, puix que ni les dimensions del Palau ni la quantitat extraordinària de socis aollits a les seves llistes, no eren el marc adequat a la severitat requerida per aquell gènere. Més endavant, encara el problema s'agreuja. Per l'«Associació de Música da Camera», havien anat desfilitant virtuoses de primeríssima categoria, com Kreisler, Rubinstein, Heijetz, Cortot, Hirband, Backhaus, Busch, Enesco, etc., i no creien els dirigents que «Música da Camera» hagués de limitar-se a organitzar desfilades de «virtuosos», encara que fossin triats entre els primers dels primers. Ja sabem que el «virtuós» té les seves exigències, i gairebé mai els programes poden ésser intervinguts, per la qual cosa, queda sempre en primer terme la figura del concertista, i més enllà, les obres del programa. De cap manera no podia satisfer aquesta orientació als dirigents de «Música da Camera», i per això, a més dels grans virtuoses, foren cridats els primers compositors ac-

Mestre Antoni Marquès

tuals, com Strawinsky, Ravel, Falla, Honegger, Milhand, Schönberg, Prokofieff, Respighi, etc. i es decantà la nostra marxa cap a l'organització d'un nombre respectable, a cada curs, de festivals amb orquestra, cors, etc., en els quals hom pot donar un interès positiu a la música, que és en primer terme a qui hem de servir, encara que sense deixar un cert nombre de concerts per a les més grans figures, entre els concertistes actuals.

Però, a tot això, la «música de cambra» restava molt allunyada del centre de les nostres activitats, i fou quan hom decidí la creació,

prevista ja en el nostre Reglament, d'una secció especial, dedicada especialment, i amb magnífics elements de realització, al conreu de la música, per a un nombre reduït d'executants.

Dintre d'aquest propòsit, «Audicions Intimes», que han trobat al Casal del Metge, una sala ideal per a les sessions d'un caràcter purament artístic com les seves, ha volgut encara donar un matis propi, un caràcter determinat, a la seva actuació consistent no tan sols a fer dels seus concerts un gaudi dels sentits, sinó un interès per a la intel·ligència. En una paraula: hem volgut ampliar els coneixements del nostre auditori, fent-li veure perspectives, fets, idees, no conegudes o gairebé oblidades.

Per això, en saber que el mestre Antoni Marquès estava enllestint una òpera, precisament de cambra, en tres actes, cuitàrem a pregar-li que volgués oferir-ne les primícies a la nostra «Associació», i encara que els nostres plans per al present curs estaven ja totalment enllestits i compromesos, els artistes interessats, hem organitzat la sessió de diumenge, al Casal, amb caràcter extraordinari, d'acord amb l'Agrupació Artística del Casal del Metge. Ens cal dir, ara, que tenim les millors referències de la nova producció del mestre Marquès, el qual amb «Dafnis i Cloe», ha superat la seva ja important producció anterior, i queda situat entre els primers compositors catalans d'avui.

L'obra ha estat treballada amb un interès extraordinari pels eminents artistes que en donaran aquesta primera audició.

A. G.

compararia tan reeixida han tret al Poliorama.

—Sí. Una compararia inèdita i agradable.

—Has vist aquella ricota alta i rossa que surt al primer acte?

Josep Maria de Pemán, «El divino impaciente». Aquestes representacions aniran a càrrec dels elements de l'elenc artístic d'aquest Centre.

Unes quartilles del Mtre. Antoni Marquès

Un ple assaig de l'òpera «Dafnis i Cloe», a casa de l'autor.

(Foto L. Soler)

La idea de cantar en música els amors de «Dafnis i Cloe», de Longus, fa molt de temps que va néixer en mi. El seu lirisme constant, que es manifesta no solament en cada un dels seus cants, sinó que podríem dir en cada una de les seves més ínfimes paraules, i en l'estructura total de l'obra, serà sempre una cosa temptadora per un músic, i en el meu cas no m'ha deixat en tot aquest temps com una deliciosa obsessió. La riquesa emotiva, musicable, doncs, d'aquest exquisit poema és tan gran, amb el seu lirisme trencat i matisat amb accents d'esglai, de joia, de dubte, d'il·lusió, és a dir, de tota una gamma d'incidències emocionals que actuen com esperons per la creació musical, que pot donar lloc a la més variada estructuració. Coneguda és en la seva forma simfònica l'admirable creació de Ravel. A mi m'ha temptat, tant com el nervi interior del poema fet ritme i sonoritats la seva meravellosa riquesa de diàleg, que tants d'elements dona per a desenrotllar-lo en forma d'òpera, fent cantar la veu humana sobre un fons instrumental.

L'audició que anem a donar, patrocinada per «Audicions Intimes» en el si de la qual he trobat el aclorós concurs, que tant agraeixo.

de destacats elements com el del doctor Borralleres i del digne president de l'entitat doctor Pl i Sunyer i els altres components de la Directiva, així com també del doctor Calicó i la Junta que presideix de l'Agrupació Artística del Casal del Metge, representa, en la seva simplicitat del quartet de corda i flauta, un esquema complet, apte a un futur desenvolupament del fons orquestral de l'òpera.

Condicionat pel caràcter «da Camera» que té l'audició, no li hem donat una estructuració més complicada, susceptible, però d'adaptació a medis més amplis, tant d'escenari com d'executants.

Pei llibre m'he servit de la traducció excel·lent que de l'obra té feta el nostre literat Miquel Planes, adaptant-lo a les exigències de forma escènica i diàleg que havia de servir al meu objecte. No puc acabar aquestes impressions sense retre homenatge a l'entusiasme i a l'encert amb què em secunden i han aollit la meua obra, els nostres executants i cantants que demà la faran sentir a un públic tan distingit com el d'«Audicions Intimes» de l'Associació de Música da Camera.

Antoni MARQUES

Teatre Novetats
Gran Companyia de Comèdies

MELIA-CIBRIAN

AVUI, nit. Grandios exit

LA NOVIA VIUDA

Gran presentació

Teatre Barcelona
COMPANIA DE C. ORTAS

Avui, nit, a un quart d'onze:

¡Contente, Clemente!

Demà, diumenge, TRES SESSIONS: de les 3'30 a les 6 i a les 10'15:

¡Contente, Clemente!

Correspon jugar els següents partits del grup diumenges del campionat Bancari Comercial de Catalunya:

Juncosa-Ebre.
Dependència Mercantil-Valldespino.
C. N. Filatures-Intrèpids.
Campionat Comarcal de Lleida: Palau-Borges.
Ibars-Belanes.
Mollerusa-Cervià.
Campionat de Menorca: C. D. Menorca-C. D. Ilenc.
C. D. Vila Carles-C. D. Ciutatella.

Els equips catalans per a la jornada de demà del Campionat de Lliga

El Barcelona, contra el Racing de Santander, en el partit que es celebrarà a Les Corts, estarà integrat per Nogués, Zabalo, Rafa, Salas, Soler, Pedrol, Ventolrà, Morera, Ramon, Raic i Cabanes.

L'equip de l'Espanyol, que sortirà ahir a la tarda cap a San Sebastián per a jugar contra el Donostia, era format per Fournies, Arater, Pérez, Clifuentes, Solé, Espada, Prat, Edelmiro I, Iriondo, Manolín i Bosc.

El Júpiter, que ha marxat avui cap a Pamplona per a jugar contra l'Osasuna, l'integraven Solà, Claudio, Bayo, Font, Rosalenc, Bardina, Diego, Perpinyà, Bosc, Va i Ratera. Com es pot veure, debutarà un nou element: Bosc, del qual se'n tenen molt bones referències.

El Girona desplaça a Saragossa, per a jugar contra el titular, Iborra, Farró, Torredelot, Balmanyà, Prieto, Madern, Sanjuan, Clara, Serra, Pequerul i Reixac.

El Badalona presentarà contra el Sabadell, en el partit de Sant Adrià, Navés, Borràs, Martín, Camacho, Serracant, Schilt, Betancourt, Mena, Forgues, Serra i Torres.

I el del Sabadell contra el Badalona, estarà integrat per Massip, Morral, Blanc, Argemí, Mota, Font, Sangüesa, Galvany, Gual, Barceló i Perera.

Campanya pro-Mutual Esportiva de Catalunya

Oberta la subscripció pro-Mutual Esportiva de Catalunya, a la qual tenen un deure ineludible de concórrer amb llurs donatius totes les entitats esportives de Catalunya, el cos mèdic de l'esmentada institució, donant un exemple digne d'elogi, ha pres l'acord de concórrer-hi amb una subvenció de 500 pessetes.

El F. C. Barcelona, en el seu ple de dijous, va prendre l'acord de contribuir-hi amb 2.000 pessetes.

El C. d'E. de Sabadell també s'hi ha sumat amb 500 pessetes.

I demà, diumenge, al Frontó Novetats, organitzat per Bascònia, tindrà lloc un festival a profit de la Mutual Esportiva, el qual cal esperar que assolirà l'èxit desitjat.

Actualment, a la subscripció oberta a profit de la Mutual, que fou encapçalada pel Girona F. C., han contribuït les següents entitats:

Lista V-Riberena.
Tres Cepas-Lleida.
Derby-Pequena.
Toledano-Flower.
Viento-Tute.
Nuvolari II-Granate.
Argentina-Guitarra.
Bailarina-Dalia II.
Bali-Cateto.
Tarda:
Cibeles-Tric-Trac.
Trasto-Pampanola.
Guarani-Chance.
Chispa-Vendimbas.
Apache-Barbas III.
Nuvolari II-Guitarra.
Argentina-Gog II.
Tunior-Corso.
Dolfina-Specialid.
Smiles-The Queen.

Girona F. C., 500 pessetes; Federació Catalana, 2.500; Metges Mutual Catalana, 500; Barcelona F. C., 2.000; C. E. Sabadell, 500. Total: 6.000 pessetes.

El Comitè de Competició de la segona categoria B

El Comitè de Competició de la segona categoria B, ha suspès per espai de sis mesos el jugador Alfons Torra, del Sans, que en un partit de segons equips «Copa Sans», agredí l'àrbitre senyor Domingo.

Ha amonestat el jugador de l'Illuro, Josep Esteve, per joc violent, en el partit Illuro-Sant Andreu.

I ha imposat una suspensió de tres setmanes a Joan Pérez, del Sant Cugat, per agressió al jugador Vilches, del Poble Nou, i una setmana de suspensió a Vilches, per repelir l'agressió de què fou objecte.

Es dona com a segura la reparació de Ramon i de Soler contra el Ràcing

Tenim notícies satisfactòries referents a la situació dels jugadors del F. C. Barcelona que en anteriors partits han hagut de romandre inactius a causa de les lesions sofertes. Efectivament, després de l'entrenament celebrat ahir, a Les Corts, s'ha pogut comprovar que, llevat d'Escolà — que també ha reprès els entrenaments — tots els altres es troben en condicions per a jugar, encara que la forma d'alguns és inferior a la d'altres per a poder donar un rendiment més efectiu. Suposant que no sigui objecte d'algun canvi a darrera hora, tot fa creure que l'equip blaugrana que serà acarat als del Ràcing de Santander, en partit de Lliga, demà, a Les Corts, estarà format per Nogués, Zabalo, Rafa, Salas, Soler, Pedrol, Vantolrà, Raic, Ramon, Morera i Cabanes. També s'ha dit que Morera i Raic permutarien el seu lloc per la major efectivitat, sembla, de Morera, d'interior dreta. Amb tot, no creiem que la formació que hem donat sofreixi cap modificació d'importància.

El partit començarà a un quart de quatre.

Naval, 6; J. M. Prades, 5; J. J. rich, 11; Margarida Flores, 5; Joan Bisbe, 9; Jordi Garreta Jové, 6; Aureli Bisbe 11; Rafael Noguera, 7; Josep M. Bassols Terrés, 5; Joan Figueras, 10; Joan Manuel, 6; Maria Concepció López Caparrós, 7; Jordi Bellolà, 5; Isolda Wintisch, 5; Gerard Mañà, 5; Anton Arpi, 6; Gabriel Gilabert, 5; Maria Sàbado, 9; Enric Sàbado, 7; Joan Canals, 6; Pere Serra, 8; Pilar de Càncer, 7.

Boy Scouts de Catalunya

Albert Pastor Ezquiroz, 10 anys; Jordi Marimón Carol, 11; Jordi Vil·lar Puig, 9; Josep M. Ferrando, 11; Josep M. Pujol, 11; Miquel Cabutí Plademont, 11; Angel Cabutí Plademont 9; Josep Boldú Grinyó 12; Joan Antoni López Chueca 12.

Vàries

La quarta jornada de les exhibicions de lluita lliure a l'americana i «home trainer». — Victòries de Clody, Buratti i Poissart

Altra vegada anit passada Olympia Ring va oferir-nos altres exhibicions de la lluita lliure a l'americana i «home-trainer». Malgrat la continuïtat d'aquests espectacles, el públic encara hi va acudir en força nombre. Els encontres de lluita resultaren molt interessants, principalment el primer i el tercer per la bella actuació realitzada. El segon, al seu torn, va remarcar-se per la duresa i l'agressivitat que ambdós adversaris ens brindaren, talment disposats a voler fer demostració al públic de la veritable lluita en tota la seva força emotiva. S'en-carregaren d'aquest encontre l'italià Buratti, que fins ara no ha estat batut al nostre ring, amb el francès Piroué, qui semblava disposat a esllomar el seu adversari. Tot el repertori de claus doloroses, «patades» a tots els llocs vulnerables, caigudes fora del ring, preses enèrgiques esgotadores van estar a l'ordre del dia. Buratti, més serè sempre, no s'impressionava pels bloquejos potents del francès. A la segona represa, ambdós caiguiren fora del ring, i a la pista prosseguiren amb «ensanyament» l'espectacular lluita. Sort que l'àrbitre era el lluitador Bacovak i els féu retornar al ring, diposat a fer valer els seus coneixements si no creien. Al tercer round Buratti va sortir disposat a terminar, i amb una enèrgica tissorà al cos, seguida d'un braç a l'americana, va deixar fora de lluita Piroué.

Clody en el matx inicial féu una demostració de la seva potència en imposar-se a l'alemany Charf. També fou precís en aquest encontre prolongar la lluita al round de «finish»; però Clody, en una presa magnífica d'enforquillament al cos, va fer plegar l'alemany per asfíxia. I Poissart va obtenir un net triomf sobre Malecieux, als 14'45 de lluita, després d'una sèrie de «placatges» impressionants, però vists per la tècnica amb què eren executats. Va

decidir el matx una forta presa d'espatlla amb un braç a l'americana que fou definitiu.

En l'«home-trainer» va fer-se el matx triangular Espanya-França-Itàlia, representats respectivament per Cañardo, Speicher i Mori. La prova inicial fou la de velocitat pura (1.000 metres). Va vèncer Cañardo, seguit de Speicher i Mori.

La persecució a l'australiana fou per a Speicher que va imposar-se a Cañardo per 5 metres. Mori fou eliminat.

La cursa individual a 5 quilòmetres amb sprint a cada un, va resultar força interessant. Cañardo va assolir la victòria malgrat empatar amb Speicher de punts, per haver fet més primers llocs.

El resultat dels sprints fou:

1. CCañardo-Speicher-Mori.

2. Speicher-Mori-Cañardo.

3. Cañardo-Speicher-Mori.

4. Cañardo-Speicher-Mori.

5. Speicher-Cañardo-Mori.

Resultat de la prova:

1. Cañardo, 12 punts.

2. Speicher, 12 punts.

3. Mori, 6 punts.

La quarta prova definitiva per a l'adjudicació del matx fou la d'eliminació al límit de 3 quilòmetres. El primer eliminat fou Mori, després Cañardo, vencent Speicher.

França i Espanya quedaren empatades a dues victòries, i en tercer lloc Itàlia.

A més, fora del matx, disputaren una prova de velocitat Le Grevez, Bachero, Destrieux, Valent, Pujol i Jean. Guanyaren Le Grevez i Jean.

La prova d'eliminació a l'australiana pels mateixos corredors, fou per a Destrieux, seguit de Pujol. Le Grevez va abandonar per avaria en iniciar-se la cursa.

Finalment, la prova de primes per als mateixos fou guanyada netíssimament per Le Grevez, que va adjudicar-se les cinc primes que figuraven en la cursa.

La reunió, en conjunt, va satisfer.

C. P. M.

de Montecarlo

Ha acabat aquesta competició automobilística, de la qual els nostres lectors ja coneixen els detalls.

La classificació establerta, després de les proves d'acceleració, fre, etc., ha estat aquesta:

CLASSIFICACIO GENERAL

1. Lahaye-Quatresous (Renault), venint de Stavanger.

2. Ridley (Triumph), Uméa.

3. Mme. Schell-L. Schell (Delahaye), Stavanger.

4. R. Guyot (Renault), Tallinn.

5. Whalley (Ford), Stavanger.

6. Linders (Ford), Uméa.

7. Bakker-Schut Mutsaerts, Ford, Tallinn.

8. Rouxel Quinlin (Peugeot), Stavanger.

9. Westren Doll (Ford), Tallinn.

10. Husem Larsen (Fiat), Stavanger.

Categoria 1.500 cmc.

1. Ridley (Triumph).

2. Rouxel-Quinlin (Peugeot).

3. Husem-Larsen (Fiat).

Copa de Dames

1. Mme. Marinovitch-Mlle. Lambergjack (Ford), Palerm.

2. Mme. Molander (Chrysler).

3. Mlle. des Forest-Mme. Siko (Triumph).

La Copa de «Journal», és atribuïda a Sontag (Ford), vingut de Palerm.

Notícies breus

ASSEMBLEA

Demà, diumenge, a dos quarts d'onze del matí a l'estatge del Grup Excursionista Jovenut Catalana (Diputació, 69, principal), aquesta entitat celebrarà l'assemblea general ordinària, interessant, amb motiu d'escaure's suara el desè aniversari de la seva fundació.

El Consell Directiu del G. E. Jovenut Catalana ens assabenta que, entre les suggerències rebudes n'hi ha que, en ésser públiques, produiran vius comentaris.

BOXA

L'anglès Kid Berg, qui darrerament va triomfar per k. o. tècnic del francès Humery, sembla que no es troba disposat a concedir la revenja al seu vençut, si aquesta s'ha de fer a París.

La decisió d'aquesta lluita fou, pel que diuen els periodics, una arbitrarietat com una casa.

* A conseqüència precisament d'aquesta injusta decisió i de la donada també en el matx Miller-Caplan, donat nul el combat, quan Miller havia vençut clarament, ha fet que els boxadors vegin amb poca simpatia actual els rings anglesos.

Don Salvador Fornas, delegat federatiu del C. E. Sabadell, acaba de sofrir la dolorosa pèrdua del seu fill Josep, en la veïna ciutat de Terrassa.

Adreçem al bon amic senyor Fornas i a tota la família, el nostre més sentit condol per tan sensible com irreparable pèrdua.

La reunió, en conjunt, va satisfer.

C. P. M.

de Montecarlo

Ha acabat aquesta competició automobilística, de la qual els nostres lectors ja coneixen els detalls.

La classificació establerta, després de les proves d'acceleració, fre, etc., ha estat aquesta:

CLASSIFICACIO GENERAL

1. Lahaye-Quatresous (Renault), venint de Stavanger.

2. Ridley (Triumph), Uméa.

3. Mme. Schell-L. Schell (Delahaye), Stavanger.

4. R. Guyot (Renault), Tallinn.

5. Whalley (Ford), Stavanger.

6. Linders (Ford), Uméa.

7. Bakker-Schut Mutsaerts, Ford, Tallinn.

8. Rouxel Quinlin (Peugeot), Stavanger.

9. Westren Doll (Ford), Tallinn.

10. Husem Larsen (Fiat), Stavanger.

Categoria 1.500 cmc.

1. Ridley (Triumph).

2. Rouxel-Quinlin (Peugeot).

3. Husem-Larsen (Fiat).

Copa de Dames

1. Mme. Marinovitch-Mlle. Lambergjack (Ford), Palerm.

2. Mme. Molander (Chrysler).

3. Mlle. des Forest-Mme. Siko (Triumph).

La Copa de «Journal», és atribuïda a Sontag (Ford), vingut de Palerm.

Notícies breus

ASSEMBLEA

Demà, diumenge, a dos quarts d'onze del matí a l'estatge del Grup Excursionista Jovenut Catalana (Diputació, 69, principal), aquesta entitat celebrarà l'assemblea general ordinària, interessant, amb motiu d'escaure's suara el desè aniversari de la seva fundació.

El Consell Directiu del G. E. Jovenut Catalana ens assabenta que, entre les suggerències rebudes n'hi ha que, en ésser públiques, produiran vius comentaris.

BOXA

L'anglès Kid Berg, qui darrerament va triomfar per k. o. tècnic del francès Humery, sembla que no es troba disposat a concedir la revenja al seu vençut, si aquesta s'ha de fer a París.

La decisió d'aquesta lluita fou, pel que diuen els periodics, una arbitrarietat com una casa.

* A conseqüència precisament d'aquesta injusta decisió i de la donada també en el matx Miller-Caplan, donat nul el combat, quan Miller havia vençut clarament, ha fet que els boxadors vegin amb poca simpatia actual els rings anglesos.

Don Salvador Fornas, delegat federatiu del C. E. Sabadell, acaba de sofrir la dolorosa pèrdua del seu fill Josep, en la veïna ciutat de Terrassa.

Adreçem al bon amic senyor Fornas i a tota la família, el nostre més sentit condol per tan sensible com irreparable pèrdua.

La reunió, en conjunt, va satisfer.

C. P. M.

de Montecarlo

Ha acabat aquesta competició automobilística, de la qual els nostres lectors ja coneixen els detalls.

La classificació establerta, després de les proves d'acceleració, fre, etc., ha estat aquesta:

CLASSIFICACIO GENERAL

1. Lahaye-Quatresous (Renault), venint de Stavanger.

2. Ridley (Triumph), Uméa.

3. Mme. Schell-L. Schell (Delahaye), Stavanger.

4. R. Guyot (Renault), Tallinn.

5. Whalley (Ford), Stavanger.

6. Linders (Ford), Uméa.

7. Bakker-Schut Mutsaerts, Ford, Tallinn.

8. Rouxel Quinlin (Peugeot), Stavanger.

9. Westren Doll (Ford), Tallinn.

10. Husem Larsen (Fiat), Stavanger.

Categoria 1.500 cmc.

1. Ridley (Triumph).

2. Rouxel-Quinlin (Peugeot).

3. Husem-Larsen (Fiat).

Copa de Dames

1. Mme. Marinovitch-Mlle. Lambergjack (Ford), Palerm.

2. Mme. Molander (Chrysler).

3. Mlle. des Forest-Mme. Siko (Triumph).

La Copa de «Journal», és atribuïda a Sontag (Ford), vingut de Palerm.

Notícies breus

ASSEMBLEA

Demà, diumenge, a dos quarts d'onze del matí a l'estatge del Grup Excursionista Jovenut Catalana (Diputació, 69, principal), aquesta entitat celebrarà l'assemblea general ordinària, interessant, amb motiu d'escaure's suara el desè aniversari de la seva fundació.

El Consell Directiu del G. E. Jovenut Catalana ens assabenta que, entre les suggerències rebudes n'hi ha que, en ésser públiques, produiran vius comentaris.

BOXA

L'anglès Kid Berg, qui darrerament va triomfar per k. o. tècnic del francès Humery, sembla que no es troba disposat a concedir la revenja al seu vençut, si aquesta s'ha de fer a París.

La decisió d'aquesta lluita fou, pel que diuen els periodics, una arbitrarietat com una casa.

* A conseqüència precisament d'aquesta injusta decisió i de la donada també en el matx Miller-Caplan, donat nul el combat, quan Miller havia vençut clarament, ha fet que els boxadors vegin amb poca simpatia actual els rings anglesos.

Don Salvador Fornas, delegat federatiu del C. E. Sabadell, acaba de sofrir la dolorosa pèrdua del seu fill Josep, en la veïna ciutat de Terrassa.

Adreçem al bon amic senyor Fornas i a tota la família, el nostre més sentit condol per tan sensible com irreparable pèrdua.

La reunió, en conjunt, va satisfer.

C. P. M.

de Montecarlo

Ha acabat aquesta competició automobilística, de la qual els nostres lectors ja coneixen els detalls.

La classificació establerta, després de les proves d'acceleració, fre, etc., ha estat aquesta:

CLASSIFICACIO GENERAL

1. Lahaye-Quatresous (Renault), venint de Stavanger.

2. Ridley (Triumph), Uméa.

3. Mme. Schell-L. Schell (Delahaye), Stavanger.

4. R. Guyot (Renault), Tallinn.

5. Whalley (Ford), Stavanger.

6. Linders (Ford), Uméa.

7. Bakker-Schut Mutsaerts, Ford, Tallinn.

8. Rouxel Quinlin (Peugeot), Stavanger.

9. Westren Doll (Ford), Tallinn.

10. Husem Larsen (Fiat), Stavanger.

Categoria 1.500 cmc.

1. Ridley (Triumph).

2. Rouxel-Quinlin (Peugeot).

3. Husem-Larsen (Fiat).

Copa de Dames

1. Mme. Marinovitch-Mlle. Lambergjack (Ford), Palerm.

2. Mme. Molander (Chrysler).

3. Mlle. des Forest-Mme. Siko (Triumph).

La Copa de «Journal», és atribuïda a Sontag (Ford), vingut de Palerm.

Notícies breus

ASSEMBLEA

Demà, diumenge, a dos quarts d'onze del matí a l'estatge del Grup Excursionista Jovenut Catalana (Diputació, 69, principal), aquesta entitat celebrarà l'assemblea general ordinària, interessant, amb motiu d'escaure's suara el desè aniversari de la seva fundació.

El Consell Directiu del G. E. Jovenut Catalana ens assabenta que, entre les suggerències rebudes n'hi ha que, en ésser públiques, produiran vius comentaris.

BOXA

L'anglès Kid Berg, qui darrerament va triomfar per k. o. tècnic del francès Humery, sembla que no es troba disposat a concedir la revenja al seu vençut, si aquesta s'ha de fer a París.

La decisió d'aquesta lluita fou, pel que diuen els periodics, una arbitrarietat com una casa.

* A conseqüència precisament d'aquesta injusta decisió i de la donada també en el matx Miller-Caplan, donat nul el combat, quan Miller havia vençut clarament, ha fet que els boxadors vegin amb poca simpatia actual els rings anglesos.

Don Salvador Fornas, delegat federatiu del C. E. Sabadell, acaba de sofrir la dolorosa pèrdua del seu fill Josep, en la veïna ciutat de Terrassa.

Adreçem al bon amic senyor Fornas i a tota la família, el nostre més sentit condol per tan sensible com irreparable pèrdua.

La reunió, en conjunt, va satisfer.

C. P. M.

de Montecarlo

Ha acabat aquesta competició automobilística, de la qual els nostres lectors ja coneixen els detalls.

LA VIDA CULTURAL

La nova sessió de l'Institut Català de Rítmica i Plàstica

El diumenge propinent, dia 3 de febrer, a la tarda, al Palau de la Música Catalana, tindrà lloc una nova sessió que ofereix a Barcelona la meritíssima institució fundada i dirigida pel Mestre Joan Llongueres.

En la part destinada a «Rondes, Cançons i Jocs d'Infants», serà estrenada una nova cançó del Mestre Llongueres, titulada «Jo tinc un branquilló», que serà interpretada pels infants més petits que segueixen els ensenyaments del nostre Institut de Rítmica i es donaran en primera audició dues exquisides cançons del Mestre Jaques-Dalcroze, el genial iniciador d'aquest gènere: «La nostra bella orquestra» i «Història d'Arthur, l'ànec orgullós».

Les alumnes i professors dels cursos superiors de l'esmentat Institut, com una mostra d'adhesió a aquest i a l'obra del Mestre Llongueres, interpretaran, plàsticament, un bell enfilall d'obres selectes de Marpurg, Mendelssohn, Beethoven, Mozart, Haendel i Schubert.

Prendran part en aquestes interpretacions les nenes Jeannette A. i Ivonne Alexander, que estudien Rítmica a l'Institut i fan estudis de dansa amb el nostre notable dansari Joan Magrinyà, ex-deixeble de rítmica del Mestre Llongueres. Aquesta sessió, doncs, tindrà segurament un molt viu interès.

Unes cançons del mestre Pau Casals

En el concert d'avui, a «Audicions Intimes» (Casal del Metge), figura una novetat del més acusat interès: L'estrena de set cançons compostes per l'il·lustre Mestre Pau Casals, en els anys 1895-1901, obres en les quals les essències líriques del nostre eximí artista queden plasmades en formes de bellesa i intensitat veritablement magnífiques.

Creades aquestes cançons per a gaudi íntim, sense pensar en l'efecte que poguessin produir al públic, han vingut essent ignorades fins que els dirigents d'«Audicions Intimes» en tingueren coneixement. De seguida sol·licitaren del Mestre Casals l'honor de donar-les a conèixer en una de les sessions del Casal del Metge, cosa a la qual el gran artista es dignà accedir, així com també a executar la part de piano d'aquestes obres.

La resta del programa està formada per obres de Schubert, Schumann, Brahms i clàssics italians.

Concepció Badia d'Agustí, la soprano eminent, interpretarà totes les obres esmentades. Aquestes darreres seran acompanyades al piano pel prestigiós concertista Alexandre Vilalta.

Agrupació «Amics del Llibre»

Aquesta agrupació efectuarà una visita a l'Observatori Fabra, el dia 16 de febrer, a la nit. Per a inscripcions, al local social, carrer del Carme, 20, primer, els dissabtes, de sis a vuit de la tarda.

Audicions íntimes

«Dafnis i Cloe», del mestre Antoni Marquès

El diumenge a la nit, la Secció d'«Audicions Intimes» de l'Associació de Música Da Camera», oferí als seus associats, en audició de concert, l'estrena de l'òpera en tres actes, «Dafnis i Cloe», per a quartet de corda, flauta i veus, del jove compositor català el Mestre Antoni Marquès, sobre un llibre del mateix autor, extret de l'obra de Longus en la traducció catalana de R. Miquel i Planas.

Aquesta audició tingué lloc al «Casal del Metge» i fou organitzada d'acord amb l'Agrupació Artística» del propi Casal.

La nova obra del Mestre Marquès, en general, causà a tothom una magnífica impressió.

L'obra és ben concebuda, ben sentida i sempre treballada amb molt d'amor i d'entusiasme. Els diversos caràcters dels personatges i les variades situacions de l'obra són en tots moments delicadament subratllades i acusades amb notable justesa per la música franca-ment melòdica i ben inspirada que canta sempre obeint un pensament propi i amb una forma expressiva ben personal. El Mestre Marquès ha volgut fer una obra clara i amable, sense complicacions sonores ni estranyes divagacions i ens ha ofert una obra força reeixida i d'un gust ben depurat.

En el primer acte, que, de moment, ens sembla el millor de l'obra, es destaquen els moments de l'enamorament de Cloe; la disputa de Dafnis i Dorcon, descrita per mitjà d'una fugueta notablement realitzada; la sortida d'amor i el reny de Filetes; l'aria d'amor, verament deliciosa; el raonament de Dafnis i l'alegria d'ell junt amb Cloe amb la magnífica i ben escrita ària dels consells de Filetes.

Sobresurten en el segon acte, sempre segons aquesta primera impressió que hem rebut de l'obra, el jurament d'amor de Dafnis i Cloe; l'aparició de les tres nimfes i tota l'escena de Pau amb la qual clou magníficament l'acte.

En els tres actes hi ha encara coses ben boniques, però ens sembla que l'obra deuen a una mica. És interessant tot el començament de caràcter tota l'escena de l'Himeneu amb el cor, com així mateix la dansa de Siringa i Pau. Per a judicar bé aquest acte creiem que caldria veure'l posat en escena.

L'obra, interpretada per les celebrades artistes senyora Concepció Callao i senyoretes Pilar Ruffi i Rossi Power; pels senyors Josep Draper, Ricard Fuster i D. Sánchez Parras, amb la notable cooperació del «Quartet Ibèric», format pels coneguts artistes senyors Guerin, Doncel, Tarragó i Pérez Prió, i del flautista Narcís Carbonell, obtingué sota la direcció del propi autor, el Mestre Antoni Marquès una interpretació del tot acurada i extraordinàriament remarkable.

L'auditori, molt nombros i selecte, aplaudí repetidament al Mestre Antoni Marquès i als excel·lents interpretadors de la seva obra que fou escoltada amb franc entusiasme. A les moltes felicitacions que rebé el Mestre Marquès afegim la nostra amb el més viu desig de poder veure ben aviat representada aquesta nova obra que revela el temperament musical i els dots no gens vulgars del nostre estudiós i refinat compositor.

J. Ll.

Junta general de l'Orfeó Català

Diumenge passat, sota la presència del senyor Joaquim Cabot, tingué lloc, amb gran concurrència de socis, la Junta general reglamentària.

Oberta la sessió, el secretari segon, senyor Josep M. Arjol, llegí l'acta de la sessió anterior, i tot seguit el comptador senyor Martí Estany donà lectura a l'estat de comptes i pressupostos que foren aprovats.

A continuació, el secretari senyor Pasqual Boada llegí la Memòria artística i administrativa corresponent a l'any passat, i tal vehemència i fervor comunicà a la lectura del seu interessant i asenyat treball que l'auditori restà encisat i l'escoltà més d'una hora. Al final esclatà una llarga ovació. Aquesta Memòria serà publicada a la «Revista Musical Catalana» i repartida a tots els senyors socis.

Seguidament es procedí a la renovació de càrrecs, abans de la qual el senyor President feu la presentació de la nova candidatura amb paraules de gran consideració i elogi per als companys proposats. Feu remarcar com engrany ell havia reiterat insistentment als companys de Junta la petició, que ja formulava de molts anys ençà, per tal d'ésser rellevat del càrrec que fa tant de temps ocupa, per creure que és convenient a l'entitat la freqüent renovació a fi de donar entrada a nous elements, i, per tant, a noves iniciatives i que per fi aquest any havia pogut vèncer la resistència dels seus companys de Directiva. Exposà a grans trets l'obra que ha realitzat durant la seva presidència i és mostra satisfeta de la tasca acomplida i preve que el seu successor podrà continuar-la i amollar-la amb l'ajut i col·laboració de tots. Les paraules del senyor Cabot són acollides amb forts aplaudiments.

Seguidament presenta a la Junta general el nou President, en la prestigiosa figura del senyor Albert Bastardas, nom que és rebut amb una xardorosa ovació. El senyor Cabot fa l'elogi del nou President i proposa que la seva elecció, així com la dels altres companys, sigui feta per aclamació, com es feu enmig de grans aplaudiments. Resta, doncs, constitució de la nova Junta en la següent forma: President, Albert Bastardas; vicepresident, Vicenç de Moragas; secretari primer, Pasqual Boada; secretari segon, Josep M. Arjol; comptador, Martí Estany; tresorer, Tomàs Millet; bibliotecari primer, Francesc Pujol; bibliotecari segon, Josep Torres; vocal conservador, Joaquim Renart; vocals, Sever Roig, Manuel Carreras, Antoni Gallardo; vocals coristes, Joan Codina i Josep Dalfo.

El mestre Millet exposà a la Junta general el molt que l'Orfeó deu al senyor Cabot, i glossa amb escaients i belles paraules les principals gestes del benamat President, entre aquestes, l'edificació del Palau, les excursions a l'estranger i altres, i acaba proposant a la Junta general que, com a mostra d'agraïment i afecte a aquest honorable patrici, se'l nomeni President Honorari de l'Orfeó Català, proposició que és rebuda i acceptada amb una gran ovació que tothom dempeus, tributa al senyor Cabot, el qual, visiblement emocionat, agraeix aquesta distinció i s'ofereix en tot el que pugui ésser útil a l'obra de l'Orfeó Català.

A seguit, el senyor President anomena els cantaires que durant l'any han assistit amb més gran assiduitat als assaigs, els noms dels quals són rebuts amb aplaudiments.

Finalment, fa lliurament als mestres i als socis coristes vitallís de la medalla de bronze ofrena de l'antic cantaire senyor Isidre Cardús (a C. s.), mort fa pocs dies, als seus companys vitalicis. La presència d'aquests fervorosos coristes, que fa més de vint anys formen part de la Secció coral, és rebuda amb forts aplaudiments, especialment la dels antics orfeonistes que per causes insuperables no poden seguir formant part del cor i compareixen, també, a aquest acte.

Finalment aquest lliurament s'acaba la sessió, i una comissió de la Junta es trasllada al domicili del senyor Bastardas per tal de donar-li compte de la seva elecció.

Associació Obrera de Concerts

Tres audicions simfòniques per l'Orquestra Pau Casals; l'audició integral dels Quartets de Beethoven (5 sessions), pel Quartet de Corda de Barcelona; un concert extraordinari per l'Institut Orquestral de l'A. O. de C., amb la presentació pública del seu Quartet de Corda; un recital de «lieder» per l'admirable Concepció Badia d'Agustí; un festival popular de música catalana i una representació amateur (per primera vegada a Barcelona), del drama «Egmont», amb il·lustracions musicals de Beethoven.

Heus ací un total de 12 concerts que l'Associació Obrera té en preparació per a celebrar fins a fi del present curs artístic, commemoratiu del primer centenari de les seves audicions musicals. Llur sola enumeració diu amb prou eloquència el considerable esforç que representa aquest pla de manifestacions musicals que l'Associació Obrera de Concerts oferirà, excepcionalment, als seus associats, durant el període corresponent al primer semestre del 1935.

Resta obert, fins a nou avís, l'ingrés de nous socis, el qual s'efectua per ordre rigorós d'inscripció en les llistes d'aspirants. Per a informacions, a la Secretaria de l'Associació Obrera de Concerts (Alt de Sant Pere, 27, pral.), de set a nou del vespre.

Saló de Barcelona

El «Saló de Barcelona» reunit el dia 26 darrer, en assemblea per tal de procedir a la renovació de la meitat dels membres de la Junta Directiva del passat exercici, després d'examinada la tasca d'aquesta, acordà, per unanimitat, reelegir per al nou període els companys que reglamentàriament havien de cessar, la qual cosa prova d'una manera exemplar com reelegits i electors estan compenetrats i, sabedors de l'eficàcia de llur tarca.

La Junta Directiva del «Saló de Barcelona» segueix essent, doncs, la següent: President, Frederic Marés; vicepresident, Darius Vilàs; secretari, Antoni Bescós; vicesecretari, Francesc Carulla; comptador, Miquel Clivillé; tresorer, Alexandre Cardunets. Vocals: Feliu Elias, Miquel Farré, Aleguer Junyent i Joan Vila-Puig.

Els dos representants del Saló a la Junta Municipal d'Exposicions d'Art segueixen essent els senyors Frederic Marés i Joan Vila-Puig, la tasca dels quals a la dita Junta mereix tota mena d'elogis per la seva constància i el seu encert.

Conferència del comte Keyserling al Coliseum

A darreries d'aquesta setmana, el comte Keyserling tornarà de Mallorca on ha donat unes conferències. De Barcelona anirà a Madrid i de Madrid a San Sebastián i França. Abans de partir i com a comiat al públic de Barcelona i en general de tot Catalunya que tant l'ha distingit, pronunciarà una conferència de caràcter extraordinari per al gran públic, en el Coliseum. La data ha estat fixada per al diumenge vinent, a dos quarts de dotze.

El comte de Keyserling donarà a conèixer en aquesta conferència les primícies del llibre que té en preparació sota el títol tan suggestiu: «La vida com a Art».

i de l'entusiasme amb què ha estat rebuda la seva candidatura.

El proper dissabte, diada de la Candelera, la Junta sortint i entrant obsequiarà amb un dinar el President honorari de l'Orfeó Català, senyor Joaquim Cabot i Rovira.

«Annals del Periodisme Català»

Ha sortit el número corresponent al darrer més de desembre dels «Annals del Periodisme Català», la revista interessantíssima que edita la benemèrita Associació de Periodistes de Barcelona. Forma un quadern de prop d'un centenar de pàgines, editat amb tota cura i presentat amb molta esplendidesa. En lloc preferent, publica un estudi sobre la Renaixença de Catalunya i els periodistes i literats tortosins del Renaixement, escrit pel president de l'Associació de la Premsa de Tortosa, l'il·lustre literat senyor Francesc Mestre i Noé. A part d'aquest assaig que dona a conèixer d'una manera completa tota la història del periodisme a aquella comarca, aquest quadern dels «Annals» conté una recensió sobre la creació i funcionament de l'Oficina de Premsa de la Generalitat, i una sèrie de notes estadístiques relatives a la Premsa barcelonina.

Publica, encara, moltes notes informatives sobre els diaris barcelonins que foren suspesos amb motiu de la revolució d'octubre, així com també sobre els diaris que aparegueren de nou per tal de substituir aquells.

Les Cròniques i Noticiaris són, com de costum, nodridíssims, i s'hi fa esment de tots els aspectes i actes del periodisme barceloní, que hom ha pogut registrar durant els darrers temps. La part gràfica és també molt notable, car conté set fotografies relatives a festes periodístiques, i els retrats dels periodistes catalans darrerament traspasats.

Aquest quadern representa un gran esforç, i és mereixedor de tots els elogis.

Corporacions científiques

Institut de Medicina Pràctica. — Demà, dijous, a les deu de la nit, l'Institut de Medicina Pràctica celebrarà sessió científica. El doctor Civit Bellfort dissertarà sobre «Neftis tuberculosa» i el doctor Bosc Solà exposarà el següent tema: «Terapèutica física local del lupus. Tècnica personal».

Acadèmia i Laboratori de Ciències Mèdiques de Catalunya. — Aquesta corporació celebrarà sessió científica avui, dimecres, a les set de la tarda, en la qual seran presentades les següents comunicacions: Doctors F. Ferrer Soler i J. Sala Roig: «A propòsit de la síndrome de Hanot». Doctor Eduard Tolosa i Colomer: «Sobre l'organització fisiològica de les estacions corticals de la sensibilitat». Doctor Enric Fernández i Pellicer: «Resultats d'una segona sèrie de cultius pel mètode de Lowenstein». L'acte tindrà lloc a l'estatge social.

A LLORET DE MAR (GIRONA)

Clinica Mental «Torre Campderà» per a malalts nerviosos, mentals i tòxicomans. Telèfon 10. Metge director-resident: Dr. M. Bernat i Carreres. Per a informes, adreueu-vos a la mateixa Clínica o a BARCELONA, els divendres, de quatre a set de la tarda, a la plaça de Letamendi, 3, primer.

IBERIA MUSICAL

Canuda, 45 Telèfon 17898 BARCELONA

A causa de la llarga experiència que té aquesta casa en el ram musical, pot recomanar professors de reconeguda competència per a tota mena d'instruments, especialment, però, per a piano, violí, solfeig i cant.

MUNSCA EN TOTS ELS GÈNERES I EDICIONS PIANOS DE LLOGUER

OBRA NOVA

EMBRUIX

Novella, per Alexandre Font

Preu: 5 pessetes

Administració i venda:

LLIBRERIA CATALONIA, Rda. St. Pere, 3

TELEFONS: 11147 i 12456

BLATS, CAFES
SUCRES, ETC.Informació facilitada per la casa
Dorca i Feliu

Blat

Mes	Anterior	Obertura	Tanca
Maig	82 1/2	82	82 1/2
Juliol	81 1/2	81 1/2	81 1/2
Octubre	—	—	—

XICAGO

Mes	Anterior	Obertura	Tanca
Maig	95 1/2	95 1/2	95 1/2
Juliol	88 1/2	87 1/2	87 1/2
Setembre	86 1/2	86 1/2	86

LIVERPOOL

Mes	Anterior	Obertura	Tanca
Maig	4-10 1/2	4-10 1/2	—
Maig	5-1	5-0	—
Juliol	5-2 1/2	5-2 1/2	—

BUENOS AIRES

Mes	Anterior	Obertura	Tanca
Febrer	6'08	6'08	6'13
Maig	6'17	—	6'20

Moresec

Mes	Anterior	Obertura	Tanca
Maig	83	82 1/2	82 1/2
Juliol	78 1/2	78 1/2	78 1/2
Setembre	76 1/2	75 1/2	75 1/2

BUENOS AIRES

Mes	Anterior	Obertura	Tanca
Febrer	5'85	—	5'90
Maig	5'83	—	5'92

Civada

Mes	Anterior	Obertura	Tanca
Maig	—	—	—

Metalls termini

Mes	Anterior	Obertura	Tanca
Maig	—	—	—

LONDRES

Mes	Anterior	Obertura	Tanca
Maig	—	—	—

Plata

Mes	Anterior	Obertura	Tanca
Maig	55'00	—	54'25

Cotó

Mes	Anterior	Obertura	Tanca
Maig	259	—	256

Seda

Mes	Anterior	Obertura	Tanca
Maig	1'37	—	1'38

Cuiros

Mes	Anterior	Obertura	Tanca
Maig	8'75	—	8'80

Sucre

Mes	Anterior	Obertura	Tanca
Maig	4-2 1/2	—	4-3 1/2
Maig	4-4 1/2	—	4-5
Agost	4-7	—	4-7 1/2

NOVA-YORK

Mes	Anterior	Obertura	Tanca
Maig	1'89	1'85	1'84
Maig	1'93	1'91	1'89
Juliol	1'97	1'95	1'93
Setembre	2'02	1'99	1'98
Octubre	—	—	—
Desembre	2'08	2'07	2'06

Cacau

Mes	Anterior	Obertura	Tanca
Maig	—	—	—

LONDRES

Mes	Anterior	Obertura	Tanca
Maig	—	—	—

NOVA-YORK

Mes	Anterior	Obertura	Tanca
Desembre	4'98	4'95	4'93
Gener	5'11	5'08	5'07
Maig	5'23	5'21	5'18
Maig	5'34	5'31	5'30
Juliol	5'36	5'36	5'35
Setembre	5'49	5'46	5'46

Cautxú

Mes	Anterior	Obertura	Tanca
Jul.-Setbr.	6 1/2	6 1/2	6 1/2
Gen.-Març	6 1/2	6 1/2	6 1/2
Abril-Juny	6 1/2	6 1/2	6 1/2

LONDRES

Mes	Anterior	Obertura	Tanca
Desembre	12'75	12'54	12'47
Gener	12'75	12'74	12'65
Maig	12'89	12'86	12'75
Maig	13'07	13'03	12'90
Juliol	13'17	13'07	12'98
Setembre	13'37	13'28	13'14

Cafè

Mes	Anterior	Obertura	Tanca
Maig	149'00	—	146'75
Maig	148'25	—	146'00
Juliol	147'30	—	145'50
Setembre	148'00	—	145'75
Desembre	148'00	—	145'75

L'HAVRE

Mes	Anterior	Obertura	Tanca
Maig	—	—	—

NOVA-YORK

Mes	Anterior	Obertura	Tanca
Maig	9'81	9'77	9'75
Maig	9'86	9'83	9'78
Juliol	9'86	9'82	9'81
Setembre	9'87	9'85	9'84
Desembre	9'91	9'85	9'87

MERCAT
DE LLOTJA

IMPRESSIO D'AHIR

Continuen els negocis en blats, molt paralitzats i en plena desorientació.

Les circumstàncies actuals, en les quals l'ambient està atapeït de disposicions encaminades a fer efectiva una taxa damuns dels blats i de projectes diversos, per tal de trobar una solució definitiva de revalorització i col·locació dels stocks de blat existents, han fet que alguns venedors es retreguessin en llurs ofertes, però no s'ha aconseguit que els compradors milloressin la seva posició i, per tant, el mercat viu en ple encallament i sense que s'aconsegueixi una millora efectiva en els preus, per tal com els vagons contractats, en la sessió d'ahir ho foren als límits establerts darrerament.

La venda de farina està encalladíssima i els preus estacionats.

Els residus de molinaria, després d'un curt període d'activitat, han passat novament a un estat de paralització extraordinari i els preus són menys fermes en les classes fines i corrents; en segó-fula, els preus continuen fermes.

Els ordís tenen igualment un mercat molt encallat i els preus segueixen entre 37 i 37'50 pessetes els 100 quilos damunt vagó estació d'ací. L'oferta principal és d'Extremadura.

La civada d'Extremadura i Manxa s'ofereix entre 26'50 i 26'75 pessetes els 100 quilos damunt vagó sortida, amb mercat desanimadíssim.

Les faves d'Andalusia i Extremadura es cotitzen entre 45 i 45'50 pessetes els 100 quilos damunt carro moll o vagó aci, respectivament, amb mercat poc animat.

El segol Manxa s'ha ofert a 33 pessetes els 100 quilos damunt vagó estació de sortida, amb molt pocs negocis.

Les garrofes Camp de Tarragona, negres, s'han venut entre 30 i 30 i mig rals els 40 quilos damunt vagó estació d'ací; Vinaròs, negres, a 34 rals els 42 quilos; Mata-lafera, a 33 rals idem.; Carbelló, roges, a 31 rals idem.; Eivissa, a 29 rals idem. i Mallorca, a 28 rals, també els 42 quilos damunt carro moll d'ací.

Les mongetes Mallorca s'han venut entre 67 i 68 pessetes els 100 quilos, damunt carro moll d'ací.

El moresec Plata s'ha cedit entre 45'50 i 46 pessetes els 100 quilos damunt carro moll d'ací, i el de Lleida, a 42 pessetes els 100 quilos damunt vagó aci.

Per les estacions arribaren darrerament les mercaderies següents: Nord: M. S. A.

La conferència
de Londres

(Ve de la pàgina 4)

seu estudi, consisteix en una racionalització del tonatge mundial en forma que sols se n'utilitzés la proporció que es pogués explotar remuneradorament, i aleshores compensar, amb els guanys així obtinguts, les pèrdues sofertes pel tonatge que, segons el pla, hauria de romandre amarrat.

Aquest pla que, en definitiva, tendeix a adaptar l'oferta de transport marítim a la demanda, i, d'aquesta manera, fer pujar el preu o sigui el nòdit, comporta, no obstant, grans dificultats de realització pel seu caràcter internacional, com hem dit, i, a més, perquè no totes les marines nacionals es veuen igualment afectades per la crisi i, així, un acord es fa més difícil. També perquè els governs d'alguna manera hi haurien d'intervenir. Per tot això, és agosarat fer afirmacions sobre el seu resultat final.

Xavier RIBO.

NOVA-YORK (Contracte Rio)

Mes	Anterior	Obertura	Tanca
Maig	65'0	6'50	6'56
Maig	6'70	—	6'70
Juliol	6'82	6'85	6'82
Setembre	6'92	—	6'92
Desembre	7'01	—	7'01

Barcelona, 29 de gener de 1935.

CENTRE
COTONER

Mes	Anterior	Obertura	Tanca
Maig	—	—	—

LIVERPOOL (Cotó Americà)

Mes	Anterior	Obertura	Tanca
Maig	7'05	—	7'01
Maig	6'74	6'78	6'76
Maig	6'78	6'80	6'77
Maig	6'75	6'76	6'74
Juliol	6'72	6'72	6'71
Octubre	6'64	6'65	6'63
Gener	6'62	Nm.	6'61
Maig	6'62	Nm.	6'61

LIVERPOOL (Egipci Sakel)

Mes	Anterior	Obertura	Tanca
Maig	8'59	Nm.	—
Maig	8'75	8'56	—
Maig	8'56	8'55	—
Juliol	8'56	Nm.	—

LIVERPOOL (Egipci Upper)

Mes	Anterior	Obertura	Tanca
Maig	7'65	Nm.	—
Maig	7'59	7'60	—

NOVA-YORK

Mes	Anterior	Obertura	Tanca
Maig	12'60	—	12'55
Febrer	12'32	—	12'27
Maig	12'40	12'32	12'32
Maig	12'42	12'35	12'38
Juliol	12'41	12'34	12'39
Octubre	12'32	12'25	12'29
Desembre	12'40	12'32	12'35
Gener	12'40	12'31	12'35
Trans.	487 1/2	—	—

Arribades als ports dels Estats Units

Mes	Anterior	Obertura	Tanca
Maig	—	—	—

Campaña anterior

Mes	Anterior	Obertura	Tanca
Maig	—	—	—

ALEXANDRIA (Sakel Iaridis)

Mes	Anterior	Obertura	Tanca
Maig	15'88	15'78	15'80
Maig	16'01	Nm.	15'95
Juliol	16'09	Nm.	16'01
Novembre	16'21	16'11	16'13

ALEXANDRIA (Ashmounit)

Mes	Anterior	Obertura	Tanca
Maig	13'62	13'54	13'52
Maig	13'66	13'59	13'57
Juny	13'67	Nm.	13'58
Octubre	13'44	Nm.	13'46

LIVERPOOL (Cotó imperi britànic i variats)

Mes	Anterior	Obertura	Tanca
Maig	6'74	—	—
Maig	6'70	—	—
Maig	6'67	—	—
Juliol	6'67	—	—
Octubre	6'57	—	—

LIVERPOOL (Indio-Oomra)

Mes	Anterior	Obertura	Tanca
Maig	5'92	5'91	—
Maig	5'91	5'90	—
Maig	5'91	5'90	—

(Bombai Bengal)

Mes	Anterior	Obertura	Tanca
Maig	156	156	154
Maig	155	160	157

(Bombai Oomra)

Mes	Anterior	Obertura	Tanca
Maig	226	227	226
Maig	226	228	226

BOMBAL (Broach)

Mes	Anterior	Obertura	Tanca
Maig	249	250	248

Barcelona

Disponible Good Midd.

Texas 15/16 St. Univ.* Ptes. 133. del Comitè Industrial Cotoner i del Foment de Conreu Cotoner la quantitat de Ptes. 7'95 per 50 quilos nets de cotó, la cotització base Good Middling Texas 16/16, resulta Ptes. 000'00 els 50 quilos.

Canvi de la pesseta a Nova-York: Obertura, 13'59.

Barcelona 29 de gener de 1935.

INFORMACIO
NACIONALLA PROTECCIO DELS OBRERS
I EMPLEATS CONTRA EL
COMIAT A ALEMANYA

La nova protecció contra el comiat ofereix avantatges especials als obrers i empleats, que tenen molt més abast que les disposicions relatives de l'antic règim. Mentre abans la junta representativa d'obers i empleats, com a representant seu davant els patrons, estava inserida en el recurs de protesta, d'una manera determinant, avui, amb la idea de comunitat de treball, tots els obrers o empleats que hagin estat ocupats a l'empresa almenys un any, tenen dret a presentar querrela davant el Tribunal del Treball, amb la petició que el comiat sigui revocat quan sigui injustament sever i que no sigui dictat per les circumstàncies de l'empresa. Si el Tribunal falla la revocació del comiat i el patró no vol reconèixer aquest fall, aleshores ha de concedir una indemnització a l'acomiadat. El cercle d'obers i empleats als quals correspon aquesta protecció, ha estat ampliat, en comparació amb les disposicions anteriors, de tal manera que, ara, aquesta protecció no solament és concedida als obrers i empleats d'una empresa en la qual existeix una junta representativa, sinó que també ho és als obrers i empleats d'una empresa petita, amb deu empleats com a mínim.

Derogat el Reglament anterior de l'atur, la Llei del 20 de gener concedeix al curador del treball facultats positives en casos de comiat a un gran nombre de membres de l'empresa, obrers o empleats, l'eficàcia de les quals pot ésser perllongada fins a dos mesos després de la presentació de la notificació de comiat prescrita. Mentre el Reglament anterior de l'atur, que degut al desenrotllament econòmic, fa temps que ha caducat, desitjava protegir els pocs mitjans de producció existents aleshores, contra la destrucció arbitrària, el nou Reglament comporta una protecció efectiva social i política del mercat del treball. Vol evitar sobtades alteracions del mercat del treball per comiat en gran nombre o, almenys, mitigar-les i donar als obrers i empleats acomiadats, com també als centres de treball, la possibilitat d'elecció més ampla de nous llocs de treball, i també s'adapta a les tendències nacional-socialistes sobre perllongament dels terminis de comiat en relació amb les tarifes i reglaments de les empreses. A més, la nova reglamentació del comiat accentuarà la unió entre la Direcció i els empleats de l'empresa, i expressarà que el destí dels obrers i empleats no és solament un exemple de càlcul econòmic, i que el patró, que, en general, pot preveure el desenrotllament de les circumstàncies de l'empresa durant algunes setmanes, estudiï també amb més atenció l'aspecte exterior de comiats inevitables, i que, si no pot evitar-los, els examini per altres disposicions. En principi, és el patró o gerent el qui té la decisió sobre l'organització de l'empresa. L'Estat no pot retirar a l'economia privada aquesta llibertat de decisió, si no vol exposar-se al perill que les millores en les circumstàncies de l'empresa, motivades per motius polítics i de l'estació, també topin amb una extrema cautela per part del patró o gerent a emprar nous braços o a acceptar noves comandes. El mecanisme de l'economia moderna ha d'ésser d'una estructura molt mòbil, perquè pugui adaptar-se, al més prompte possible i amb tota facilitat, al moment polític que el règim nacional-socialista ha iniciat.

EL TRACTAT AMB ROMANIA

Dissabte passat, al migdia, una representació nodrida de la Junta Directiva de la «Cambrà de Corredors de Cotó Filat» (Corporació Oficial), amb el seu president, visità el governador general de Catalunya, per tal d'oferir-li llurs respectes i alhora interessar que intercedís davant del Govern de la República, mostrant-li la necessitat de resoldre amb tota urgència el Tractat Comercial amb Romania, puix que, si no es resol amb rapidesa, portaria greus perjudicis en el mercat cotonari, i de conse-

BORSES
FORANES

Borses estrangeres

PARIS

Renta francesa 3 %	83'42
Banc de França	10960
Suez	17990
Wagons-Lits	68
Rio Tinto	1168
Tabacs Filipines	3600

MILA

Convertit 3 1/2 %	80'77
Bca. Comercial Italiana	965
Navigazione Gle. Ital.	146
F. I. A. T.	288
Montecatini	139
Adriatica	144

DIARIO DE BARCELONA

DE AVISOS

Y NOTICIAS

FUNDADO EN 1792

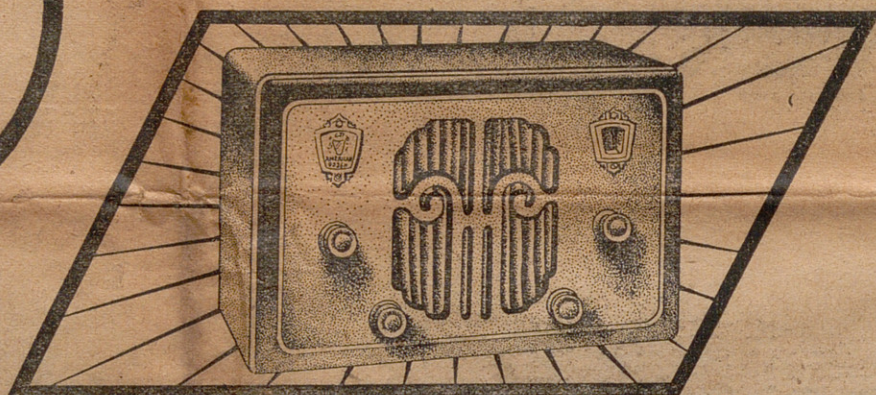
REDACCION Y ADMINISTRACION: JAYKE L. D.

TELEFONOS 19041 AV. Y 19042 RED.

Barcelona: al mes, 2 pesetas. — Fuera: trimestre, 7'50. — Portugal y América, 8'50. — Demás países, 20. — Número suelta, 10 céntimos.

válvulas

American BOSCH

Ptas 495

Radio

NUEVO MODELO "PERSONAL 355"

Selectividad inigualable debido a sus 3 condensadores variables. Onda de 70 a 556 metros. Altavoz dinámico. Control de tono. Control automático de volumen.

Mando iluminado. Gran alcance.

Nuevas válvulas tipo: 1-6A7-1-78-1-75-1-43 y 1-25Z5

DISTRIBUIDORES:

EQUIPO BOSCH S.A

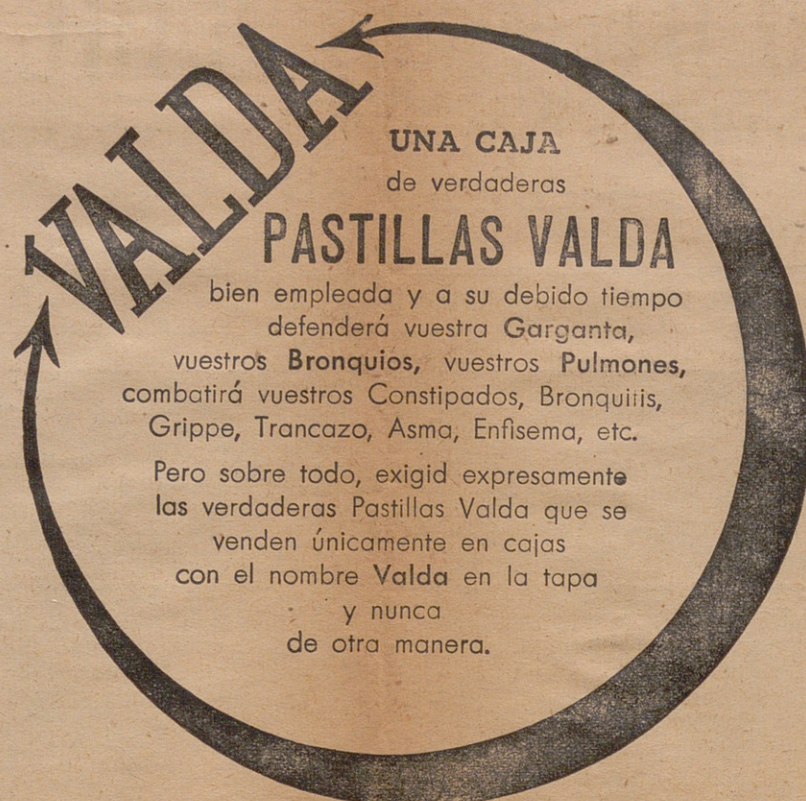
MADRID
Viriato, 20

BARCELONA
Mallorca, 281

SEVILLA
Pº Colón, 4 dupº

El maestro Antonio Marqués, crítico musical del "Diario" y autor de la ópera de cámara "Dafnis i Cloe", estrenada el pasado domingo con éxito resonante.

SOLER Y TORRA H.^{NOS}

BANQUEROS (Sección de Fincas)

Rambla Estudios, 11, pral.

**COMPRA - VENTA
Y ADMINISTRACION DE FINCAS**

Su conservación; obras y reparaciones; cobro de alquileres; revisión de contratos; desahucios; pago de contribuciones, impuestos y arbitrios, etc., etc.

HIPOTECAS

Agentes de Préstamos para el Banco Hipotecario de España

BARCELONA. I: El Excmo. y Rmo. señor Obispo de esta Diócesis, doctor don Manuel Irurita, en el acto de la bendición de la Capilla del Santísimo Sacramento en la iglesia de Cristo Redentor de la barriada de La Salud. II: Grupo de afiliados a "Amics dels Museus de Catalunya" durante su visita a la iglesia de San Pablo del Campo. (Fots. Torrents y Sagarra.)

de de alta al general don Emilio Barre-
ra, y a fin de que le sean abonados los
devengos. Según parece estos devengos
los percibirá desde el 11 de agosto de
1932, que importan más de 60.000 pe-
setas.

NOTICIAS DE GOBERNACION

MADRID, 30 (1-45 m.). — El ministro
de la Gobernación, al recibir esta madu-
gada a los periodistas les manifestó que
había vuelto a repetirse el asunto del cam-
bio de nombre de las calles y que tenía
que repetir que mantenía su posición de
siempre, esto es, que los municipios de-
ben dedicarse a hacer más administra-
ción y menos política menuda.

Si siguen las cosas así me verá obliga-
do a tomar medidas para evitar que se
produzcan estos hechos, porque si no va-
mos a estar continuamente cambiando los
nombres, según quien sea el que esté en
el Poder. Bien está que se tenga cuidado
en hacer nuevas denominaciones, pero
las ya hechas deben respetarse, sea cual
fuere el matiz político del nombre. No
puede permitirse que se utilicen estas co-
sas como proyectiles contra el adversario
político, provocando situaciones de in-
tranquilidad al vecindario.

Se le preguntó si había novedad con
motivo de la actitud de los gestores de
la Ceda en la Diputación que se habían
retirado por la aprobación de un dicta-
men. Respondió que éste era un asunto
administrativo y que intervenía el gobar-
nador de quien depende el asunto y en
el que tenía absoluta confianza.

También se le preguntó si había reci-
bido en el Congreso a una comisión de
abogados en la que figuraban Basilio Al-
varez, Mariano Sánchez Roca y Benito
Pavón, quienes le habían hablado de la
situación y número de detenidos guberna-
tivos a disposición de la Dirección de
Seguridad.

El señor Vaquero contestó:
—Efectivamente, a última hora de la
tarde recibí la visita de dichos letrados a
los que he dicho que me envían cuanto
antes una relación de todos los detenidos
que ellos creen que se encuentran a dis-
posición de la autoridad gubernativa.

—¿Le han hablado a usted también de
algunos malos tratos que al parecer se
han dado a determinados presos que es-
tán en aquellas condiciones?

—Me han dado cuenta de ello y les he
dicho que formulen concretamente la de-
nuncia, en vista de lo cual se instruiría
el oportuno expediente.

También me han dicho que algunos de
los que han sido detenidos gubernativa-
mente al ponerse en libertad se les ha
enviado confinados a algunos pueblos sin
facilitarse los medios necesarios y pro-
metí ocuparme de ello.

MUERTE PRODUCIDA POR EL FRIO

En el Paseo del Prado unos transeun-
tes vieron a una mujer, que al parecer,
se encontraba enferma. La trasladaron a
la casa de socorro de la calle de Santa
Isabel donde momentos después de ingre-
sar, falleció. Los médicos de guardia han
certificado que la muerte sobrevino a con-
secuencia de hambre y frío.

ROBO

En un establecimiento de lubricantes
de la calle de Francisco Giner, número 15
los ladrones se llevaron obje-
tos y la máquina de escribir, valorado todo en 1.500
pesetas.

EXTRANJERO

AGASAJO A LOS HERMANOS QUINTERO

ARIS, 29. — El cónsul de España y la
señora de Prieto del Río han obsequiado
hoy con una comida a los célebres escri-
tores Serafín y Joaquín Álvarez Quin-
tero, que se encuentran en París, acompa-
ñando a una hermana suya, que está so-
metida a tratamiento en una clínica.

Como tendrán que permanecer aun al-
gún tiempo en París, los señores Álvarez
Quintero, no podrán asistir al estreno de
una obra suya en el teatro Lara de Ma-
drid.

—Es la primera vez —han manifesta-
do— que no hemos asistido ni a un en-
sayo de una obra nuestra, pero estamos
tranquilos, porque tenemos confianza en
Manolo Collado.

LA REPRESENTACION PARLAMENTA- RIA DEL SARRE

BERLIN, 29. — Con arreglo a una ley
adoptada por el Gabinete del Imperio re-
lativa a la representación que el Sarre
habría de tener en el Reichstag, dicho
territorio estará representado por ocho
diputados que serán designados por el
Fuhrer Cancellor, a propuesta del Comi-
sario del Reich en el Sarre.

CUATRO PERSONAS MUERTAS POR AVALANCHAS DE NIEVE

PARIS, 29. — Dicen de Grenoble que
una avalancha de nieve ha sepultado a
dos esquiadores de Lion que realizaban
la ascensión al Col Granton de 1933 me-
tros de altura.

Uno de ellos llamado Breuil ha podido
salvarse, pero el otro quedó sepultado y
no se encontró el cadáver.

También dicen de Saint Giron que
otra avalancha ha sorprendido a unos
obreros de los que tres han resultado
muertos.

REUNION DEL CONSEJO DE LA O. I. T.

GINEBRA, 29. — Se ha inaugurado la
sesión del Consejo de Administración de
la Oficina Internacional del Trabajo, ba-
jo la presidencia del Sr. Michelis.

LOS PRINCIPIES DE TORLONIA EN NUEVA YORK

NUEVA YORK, 29. — A bordo del pa-
quebot "Aquitania" han llegado los Prin-
cipes de Torlonia.

Este número ha sido visado
por la censura

ULTIMAS NOTICIAS DE BARCELONA

GRAN TEATRO DEL LICEO

"LAS BODAS DE FIGARO", DE MO- ZART

Una obra de Mozart es siempre una
fiesta para el espíritu. "Las Bodas de
Figaro" es de las más perfectas entre
las perfectas obras de este músico que
como ningún otro poseyó el don de
la invención melódica. La esencia de la
música se halla en esta línea, en estos
arabescos mozartianos, en el continuo
jugar con el ritmo que es melodía y en
la melodía que es toda acento rítmico.
Gracia exquisita fluye de continuo en
la música del gran Mozart, pero esta
gracia va acompañada de una gran pro-
fundidad. Todo en Mozart es intenso, no-
ble y de una expresión que se infiltra
en el alma y la conmueve. La música
de Mozart, con toda su diáfana y su
cristalino desarrollo es música que debe
ser meditada. A la primera audición la
belleza de esta música resplandece clara-
mente pero a cada nueva audición se
descubren nuevos rasgos geniales y el
oyente va asimilando multitud de deta-
lles que la gran riqueza inventiva y la
continua novedad de la línea melódica
no habían dejado descubrir.

La representación de "Las Bodas de
Figaro" celebrada anoche en el Liceo
constituyó, pues, una nueva solemnidad
musical a la vez que la interpretación
de tan verdico estilo que los ar-
tistas alemanes dieron a la obra.

Una artista nueva, de positivos mé-
ritos y de una gentileza interpretativa que
dió verdadero realce lírico y escénico a
la parte de "Susana", fué Erna Berger,
también cantó por primera vez en el Li-
ceo Aenne Michalsky, notable artista,
que interpretó "Cherubino". Las señoras
Carlota Dahmen y Magda Strack, y los
señores Nissen, Lauffkotter y Bitterauf,
son artistas cuyos méritos son bien co-
nocidos. Todos lograron un conjunto, co-
mo hemos dicho, del más puro estilo mo-
zartiano. En "Figaro" debutó el barítono
señor Domgraf-Fassbender, que demos-
tró conocer, como los intérpretes ya ci-
tados muy a fondo la obra.

Este magnífico conjunto fué dirigido
por el maestro Szenkar, varias veces
aplaudido en el Liceo. Este maestro, que
no sólo conoce profundamente, sino que
siente y se halla compenetradísimo con
la maravillosa música mozartiana, dió a
la partitura una delicadeza y una rique-
za de matices y acentos verdaderamente
notables y adecuadísima de carácter y ex-
presión.

El selecto auditorio que asistió a esta
primera representación de Mozart, aplau-
dió con verdadero fervor al finalizar to-
dos los actos a los artistas y al maestro
Szenkar.

La escena cuidadísima bajo la direc-
ción de Georges Pauly.

Cumplieron excelentemente los artís-
tas señoritas Roca, en "Barbarina", Vi-
ladoms, Lucci, y señores Gonzalo y Vi-

«DAFNIS I CLOE»

OPERA «DA CAMERA» DEL MAESTRO ANTONIO MARQUÉS

El domingo, ante un selectísimo públi-
co que desbordaba la coqueta sala del
"Casal del Metge", estrenóse la ópera
"da camera" del maestro Marqués. El pri-
mer hecho de significación y que debe
anotarse, es que la letra, inspirada en la
traducción que Miquel y Planas hizo de
la clásica obra de Longus, se debe al
maestro Marqués, es decir, que tanto la
letra como la música son del mismo, per-
siguiendo con ello la perfecta fusión de
la poesía con la música, siguiendo las
huellas felizmente iniciadas por el gran
teutón Wagner, y en Francia por Char-
pentier. Este es el primer acierto de nues-
tro joven compositor.

La escenificación de la obra es perfec-
ta y se halla combinada de tal forma, que
se presta para que el músico pueda ex-
tender libremente su inspiración; y abar-
cando la obra en su conjunto, hemos de
hacer constar que la inspiración que cam-
pea en toda ella es desbordante, de me-
lodía fácil y fluida, se infiltra paulatina-
mente en el espíritu del espectador, si-
tuándose éste perfectamente, incluso sin
el complemento del arte plástico, donde
le obliga el autor de la letra y de la
música.

Esto constituye precisamente uno de
los culminantes méritos de la partitura
del maestro Marqués: el ser la línea me-
lódica, en perfecta fusión con la poesía,
la que sitúa al oyente en el plano a don-
de desea llevarle el autor. No se crea que
con ello queremos significar que la ar-
monía ocupa un lugar menos que secun-
dario; precisamente en esta obra ha logra-
do el joven maestro unos efectos armó-
nicos insospechados dada la escasez de
instrumentos a que desde un comienzo
se circunscribió. En efecto, un cuarteto
de cuerda y una flauta, eran los únicos
instrumentos que requirió el maestro, y
con tan escasos elementos nos presenta
unos efectos orquestales, a veces de un
dramatismo intenso como en la descrip-
ción de la tempestad o en el rapto de
Cloe por los corsarios; ora de un roman-
ticismo señorial como en los duos de los
protagonistas del primer y tercer actos;
o de una austeridad magnífica, como en
el dúo de contralto y bajo del tercer ac-
to. Huye el autor, como es natural, del
acompañamiento clásico de tónica y do-
minante, cada instrumento canta, y canta
armónicamente, interpretando la psicolo-
gía del personaje que actúa, ahondando
el surco y fijando bien la idea que expre-
sa la palabra cantada.

El ritmo de toda la partitura, alguno
de ellos de carácter bucólico, variadísi-
mo, se completa perfectamente con los
otros caracteres musicales descritos.

Nuestro criterio, después de haber oído
la última ópera de nuestro paisano, resu-
miendo, es el siguiente: Una ópera de
vena melódica clara, fluida, de gran ca-
lidad, con ropaje orquestal tan perfecto
y ritmo variado, que no se desdénan

de firmar las grandes celebridades musi-
cales nacionales e incluso extranjeras. Así
lo comprendieron los oyentes cuando al
final de cada acto tributaron al maestro
compositor ruidosos aplausos. En los en-
tre actos los comentarios eran unánimes y
calurosos.

Sinceramente, y sin lisonja, felicitamos
al maestro Antonio Marqués, y espera-
mos de él grandes obras, pues juzgando
con imparcialidad la última, observamos
que no le faltan ni inteligencia ni sensi-
bilidad para ello, ya que el "Dafnis" res-
ponde a un temperamento de fina percep-
ción artística y tiene el indiscutible mé-
rito de saberlo traspassar a sus oyentes.
Marqués "siente" y nos hace "sentir" al
comunicarnos sus sensaciones. Esto es a
lo que debe aspirar todo artista.

Los intérpretes volcaron todo su arte
y todo su entusiasmo en sus respectivos
personajes. La soprano señorita Pilar
Rufi tuvo acentos de pura emoción y de
gran dramatismo; su dicción, clara y per-
fecta; al igual que la señora Concepción
Callao imprimió justo relieve al papel que
le fué encomendado. La señorita Rossi
Power estuvo acertadísima, vocalizando
con la difícil facilidad de las grandes ti-
ples ligeras, en su corto papel. La señora
Callao, es la indispensable "maestra" de
canto, para esta clase de festivales. Bien
de dicción y luciendo sus espléndidos agu-
dos, el tenor Juan Droper dijo con ento-
nación y gran sentimiento toda su par-
te, erizada de dificultades y acreditándo-
se una vez más de ser un concienzudo
artista. Bien los señores Fuster y Sán-
chez - Parras en sus respectivos papeles,
lo mismo que el pequeño conjunto coral
que se precisa en el Himeneo del acto
tercero.

Párrafo aparte merece el conocido
"Quarteto Iberic", compuesto por los pro-
fesores señores Guérin, Doncel (violines),
Tarragó (viola) y J. Pérez - Prió (violon-
celo), y sobre todo el profesor de flauta
señor N. Carbonell. La labor de estos pro-
fesores fué, no sólo perfecta, sino insu-
perable. Difícilmente puede encontrarse
alguien que les supere; desde luego en
nuestra capital no existen. Sin desfalleci-
mientos, con clara intención y depurado
trabajo, sostienen el peso de toda la obra,
matizando ésta con sin igual maestría. Un
aplausos sinceros a estos profesores del
"Quarteto Iberic". El profesor Carbo-
nell demostró lo que quizá muchos ya no
ignoraban: que es el profesor de flauta
único en Barcelona, para el cual no exis-
ten dificultades técnicas, sabiendo arran-
car del instrumento una emoción como es
casas veces hemos percibido.

El autor de la obra — ¿quién mejor
que él? — dirigió la ópera concienzuda-
mente, acreditándose de ser una perfecta
batuta.

Nuestra felicitación, para terminar esta
nota ya demasiado larga, a las dos enti-
dades por las cuales hemos podido aplau-

dir una obra maestra, fruto de un com-
positor catalán: la "Associació de Música
da Camera" y la "Agrupación Artística
del Casal del Metge", que en una simpá-
tica conjunción nos han ofrecido un fes-
tival con el estreno de "Dafnis i Cloe",
del cual todos los concurrentes guarda-
rán un indeleble recuerdo.—J. G.

ARTE Y LETRAS

LA VIDA Y LA OBRA DE PABLO GARGALLO

Hoy, a las siete de la tarde el crítico
de arte francés M. Maurice Reynal, pro-
nunciará en el Hotel Ritz, una conferen-
cia, bajo los auspicios de Conferencia
Club, tratando sobre el arte y la vida del
insigne escultor recientemente fallecido,
Pablo Gargallo.

SALA RENART

Hasta el día 31 inclusive podrá visi-
tarse la Exposición de dibujos infantiles
que tan comentada ha sido.

El viernes día primero, por la mañana,
será inaugurada la anunciada Exposición
de 14 obras de pintura del artista Díaz
Costa.

SYRA

Diputació, 262 ::: Teléfono 18710.
ART I ORNAMENTACIO

Armengol	Pintura.
Josep O. Jansana	"
M. Llobart	"

ACTIVIDAD AGRICOLA

INSTITUTO AGRICOLA CATALAN DE SAN ISIDRO

El Instituto Agrícola Catalán de San
Isidro, al hacer notar a los propietarios
el Decreto del ministro de Justicia del
día 24 del presente mes, que deja expre-
dito el camino para reclamar todas las
rentas y frutos, injustamente retenidos,
de las cosechas de los años 1931, 1932 y
1933, les recomienda que al proceder al
ejercicio de sus legítimos derechos, ten-
gan en cuenta las posibilidades económi-
cas de los aparceros, arrendatarios y "ra-
bassaires", y procuren proceder en for-
ma que renazca la paz y concordia en el
campo, sin que, no obstante, pueda la ac-
titud de los propietarios representar una
ventaja para los cultivadores que se apro-
piaron indebidamente los frutos, sobre la
gran mayoría de los que permanecieron
fieles a los pactos y contratos existentes.

DEFUNCIONES

Esquelas en los Periódicos

Avise al Centro de Esquelas. Teléfono
73491. Economía, rápido servicio.- Salv-
merón, 56.

DE RE THEOLOGICA

NUESTRO SEÑOR JESUCRISTO

XLVI

MARIA SANTISIMA Y LA IGLESIA CATOLICA

Dos madres tenemos los cristianos, que son la Virgen Santísima y la Iglesia, y me interesa en gran manera hacer patentes sus íntimas relaciones lo mismo que sus diferencias, a trueque de evitar confusiones en los ánimos de los fieles, suponiendo que echaréis de ver desde luego que hablo en sentido místico o espiritual, por ningún concepto corporal, o sea, que nazcan tales maternidades de la carne y sangre. Ha dicho San Agustín y lo han seguido muchos santos Padres y teólogos, por decir todos, que de la llaga del costado de Jesucristo en la Cruz, abierta aquella de un bote de lanza por Longinos, salió la Iglesia del Redentor ya sin vida, en forma, diríamos, de agua y sangre, simbolizando a su Esposa inmaculada. A esto se allega que San Buenaventura ve en tan milagroso acontecimiento figurados los siete sacramentos, cuyo objeto, a buen seguro, fué atender a las necesidades del alma, con tal artificio que correspondan a otras tantas del cuerpo humano, bien que aquéllas sean del orden sobrenatural, correspondiéndose cada una de las siete de unas y otras de un modo recíproco, es decir: el bautismo, al nacimiento; la confirmación, al crecimiento de hombre ya venido al mundo; a su nutrición, la Eucaristía; a la curación de sus males, la penitencia, y a prestarle auxilio y conformidad en la hora de la muerte, la extremaunción. El orden y el matrimonio se dirigen a la comunidad, mas no al individuo, ya que miran a la conservación del sacerdocio y a la propagación de la especie humana. Ved si no se porta la Iglesia como una buena madre de sus hijos los cristianos, bien así como las madres naturales con los suyos: cuida de las almas aquélla, y de los cuerpos éstos, aunque no de un modo exclusivo unas y otras, pero sí, muy principal y necesario. Vayamos ahora a María, también madre de los redimidos, cuya maternidad descansa en la redención, toda vez que como ya tengo explicado en artículo anterior, nació de el consentimiento o "fiat" que dió al embajador del Altísimo para que su Hijo, divino como El, se desposara con la humanidad; igualmente parte del hecho de ser este Hijo el Verbo y además el Redentor, y finalmente de haber sido oficial y de un modo público promulgado por Jesucristo desde la Cruz, que su Madre lo era de los cristianos todos al recomendarla a Juan evangelista, representante allí de su futura grey en la tierra.

Tenemos, pues, por madre a María y a la par a la Iglesia. Pregunto: ¿Puede ser que tengamos dos madres al mismo tiempo, sin que la una absorbe la otra? Así debe ser y es en realidad y por tales las queremos y aclamamos. ¿Cómo se com-
pagina esto? Ahora vais a verlo. Dice un escritor, muy perito en estas materias,

que para resolver esta aparente dificultad basta considerar, que nuestra vida sobrenatural se produce por muchas y diversas causas de las que aquélla depende, y cada una de las cuales constituye un principio de origen de la dicha vida de la gracia, bien que en diversos grados y de diferentes maneras. Varias son estas causas que obraron en Maternidad de la Virgen Santísima sobre los hombres, pero la más importante, al punto de poder llamarla fundamental, fuente verdadera de las restantes, fué Dios mismo, que quiso darnosla, su bondad, su caridad infinita, en fin su eterna predestinación, después de formarla a su gusto.

Desde luego, si el motivo primero es la voluntad del Señor, ¿no es lógico que el Verbo encarnado, que tiene el propio e idéntico querer del Padre, ya que los dos son una sola substancia y naturaleza, quiera "merecer" para nosotros por Madre a tan excelsa Mujer por medio del sacrificio que ofreció a la divina Justicia? ¿Por ventura, y esta será la tercera razón en favor nuestro, la redención de la humanidad no se alcanzó y llevó a cabo mediante y tan sólo por el consentimiento vocal de María al arcángel enviado del eterno Padre, puesto que todos los autores eclesiásticos sostienen, a más mejor, que ella obró con toda libertad de acción, de suerte que podía negarse a la petición del ángel San Gabriel? Aquí tenéis las tres causas de más peso que motivaron que la Virgen Santísima fuese la Madre de los hombres en orden, todas ellas, a la redención humana. Pasemos en seguida a la otra madre nuestra, la Iglesia católica, porque el tiempo urge, de la cual también os diré lo más justo y preciso. Como no se os habrá escapado a vuestras perspicacias, hasta aquí todo se mueve y realiza en torno de la redención, o por lo menos con vistas a ella; pero es de saber que no basta esto, hace falta que para alcanzar la vida divina que contiene y otorga a manos llenas Jesucristo, se nos apliquen y apropien sus méritos, por tanto que haya quien conserve y continúe su obra redentora, con una institución que represente al Redentor y sea al propio tiempo su cabeza, que dirija por sí mismo su funcionamiento en el fondo o una persona que haga sus veces: Ved aquí la Iglesia católica con cuyo nombre la bautiza el propio Fundador divino, y asimismo, ya que sea una congregación de hombres que la formarán, ha de ser "ad instar hominis", al modo del ser humano. No es, pues, maravilla, puesto que el hombre tenga alma y cuerpo, cabeza y miembros, y sea mezcla de humano y divino que no falte a la Iglesia ninguno de estos componentes, como por cierto no se echan de menos en ella. Como quiera que, a su tiempo y sazón, he de volver sobre tan importante punto para estudiar-

lo con todos sus detalles y pormenores, suspendo su explicación, porque ya tengo suficiente para el caso. A esta Iglesia damos el nombre de Madre, en razón de que en la vida sobrenatural hace el oficio de tal: nos da la vida en el bautismo, etc., y no nos deja sin los otros sacramentos hasta la muerte, como ya os tengo dicho antes; sin perjuicio de ser Maestra infalible de toda verdad, Juez incorruptible de toda falsedad, cuya condenación queda irrevocable y piedra angular contra la cual se estrellan todos los esfuerzos de sus enemigos para destruirla. A guisa de resumen o epílogo acabaré diciéndoos, para terminar el estudio comparativo entre la maternidad de María y la de la Iglesia, que aquélla perdura en el cielo, haciendo, como su Hijo que cada día lleguemos sus hijos aquí abajo a una participación más abundante en los frutos de la redención, sin que perdamos de vista nunca que María en el empuje, aún allá, repito, no deja de ser la Madre de la misma Iglesia; por donde deduce el Padre Pedro Jeanjaquet, jesuita, que la Maternidad de la Virgen Santísima viene a ser más noble y superior que la de la Iglesia, como que aquélla es la misma redención, causa y principio de su grandeza y santidad, en tanto que la Maternidad de la Iglesia consiste en aplicar en favor nuestro los merecimientos del Redentor, en virtud del poder que el propio Salvador del mundo le concedió, concesión en verdad necesaria, pero, al fin y al cabo, inferior a la redención que es su manantial fecundo e inagotable por ser de suyo divino; y además la Iglesia pierde la jurisdicción sobre sus hijos que salen de este mundo.

Esteban MONEGAL, Pbro.

Un buen consejo a las madres

Indicamos a las madres el uso del "Ruamba" como el mejor alimento mezclado en la leche para combatir la inapetencia y la anemia tan frecuentes en los niños. Facilita su crecimiento, haciéndolos más resistentes a las enfermedades propias de la infancia. Este poderoso reconstituyente, conviene también a los adultos, ancianos, convalecientes, neurasténicos, hombres de negocios y delicados del estómago; los resultados obtenidos con el Ruamba en los enfermos de mi clínica, han sido siempre extraordinarios.

Dr. Luigi SIRONI
Del Colegio de Médicos de Roma.

PHOTO BANÚS
EL FOTÓGRAFO DE DISTINCIÓN
Vía Layetana, 61, bajos.
Teléfono 10167 — BARCELONA
CALEFACCIÓN CENTRAL

AL CERRAR LA EDICION

ULTIMOS TELEGRAMAS

ESPAÑA

CONSEJO DE GUERRA

En Prisiones Militares se celebró un Consejo de guerra contra Ricardo Do-blado, Tomás Sánchez Mata y Juan Antonio Contrera, celadores del alumbrado público, detenidos por coaccionar durante la huelga.

El fiscal retiró la acusación y quedaron absueltos.

UNA SENTENCIA DE LA SALA SEXTA DEL SUPREMO

El próximo jueves día 31, la Sala Sexta del Supremo dictará sentencia en el recurso entablado contra la pena de muerte dictada por un Consejo de guerra celebrado en Oviedo contra el teniente de la benemérita señor Torrens. Parece ser que la sentencia será interesantísima, por los considerandos de la misma.

VISTA DE UNA CAUSA POR ATRACO

MADRID, 29.—Ante el Tribunal de Urgencia se vió la causa instruida contra los supuestos autores del atraco a las oficinas de una carbonera en la calle de Cañizares. El fiscal pedía ocho años y 10 meses de prisión, para cada uno de los cuatro procesados, y para el quinto, por ser menor de 18 años, seis meses de cárcel. Los procesados, algunos de los cuales declararon pertenecer a Falange Española, negaron su participación en el atraco. La causa quedó vista para sentencia.

MANERA SINGULAR DE CUMPLIR SU COMETIDO LA ASISTENCIA SOCIAL

En la calle de Río Rosas la fuerza pública recogió a una mujer al parecer enferma. Trasladada a la casa de socorro los facultativos dictaminaron que padecía hambre y frío. Se llamó por teléfono a la Asistencia Social, y desde allí constataron que ellos recogían a los pobres solo cuando estaban en la Comisaría. Los agentes llevaron a la mujer a la Comisaría y nuevamente llamaron a la Asistencia Social, desde donde manifestaron que necesitaban un certificado. Los agentes lo solicitaron de la casa de socorro, pero a pesar de ello, los de la Asistencia Social no se presentaron. Los periódicos preguntan si la Asistencia Social espera a que estén muertos de hambre los recogidos, para acudir en su auxilio.

La Comisaría de Chamberí ha denunciado lo ocurrido a la superioridad de oficio.

ORDEN DE ABONO DE DEVENGOS ATRASADOS

MADRID, 29. — Se dice que en la Dirección General de la Deuda se ha recibido una orden ministerial para que se

para la falsificación de entradas y billetes de 1.000, 500 y 100 pesetas, españoles y brasileños.

En el mismo local se recogieron 43 pliegos completos de seis billetes cada uno, 15 sueltos y 7 pliegos incompletos, sumando un total de más de 300 billetes.

Se incautaron además de 16 planchas de metal grabadas con el anverso y reverso de los billetes del Banco de España y del Brasil.

Fueron detenidos el Vicente Carbonell, Francisco Leal Lope, de 46 años y un sobrino de éste, de 21 años, tipógrafo, llamado Tomás Leal, que también se dedicaba a la falsificación de entradas y billetes.

CAMBIO DE ROTULACION DE CALLES

EL ESCORIAL, 29.—El Ayuntamiento ha acordado cambiar la rotulación de las calles de Manuel Azaña, Fernando de los Ríos, Jiménez de Asúa y Luis Fernández e Indalecio Prieto, por las de Carlos III, Alfonso XIII, Las Animas, Infanta Isabel y Patriarca.

CONFLICTO RESUELTO

PUERTOLLANO, 29.—Se han reintegrado al trabajo 169 mineros que se declararon en huelga el sábado último por castigo a unos obreros.

LA REFORMA AGRARIA

BUJALANCE, 29.—En el pueblo de Cañete de las Torres se ha implantado la Reforma agraria. Se procedió a la incautación de varios cortijos, entre ellos uno del duque de Medinaceli, de muchos hectáreas de terreno.

EL CONSEJO DE GUERRA POR LOS SUCEOS DE MEDINA DE RIOSECO

VALLADOLID, 29.—El miércoles comenzará en la Audiencia el Consejo de guerra por los sucesos de Medina de Rioseco durante la revolución de octubre. Se pide la pena de muerte para Félix Fernández y Valentín Marcos, como jefes de la rebelión militar y para Ezequiel Casquete como autor de la muerte de un sargento de la guardia civil. Hay también varias penas de 25, 14, 8 y otras menores, y 10.000 pesetas de indemnización al Estado por los perjuicios causados.

VIOLENTO INCENDIO

ALCAZARQUIVIR, 29. — Un violento incendio ha destruido doce barracas y las mercancías en ellas almacenadas destinadas a abastecer a los indígenas que habían llegado de los poblados del interior para asistir al Zoco.

No ocurrieron desgracias personales.

ROBO A UN PANADERO

SEVILLA, 29. — En la puerta de Carmona, tres desconocidos amenazaron con pistolas a José Ardateba, de 17 años, panadero de Alcalá de Guadaira.

Los atracadores le quitaron 130 pesetas que llevaba producto de la venta del día y se dieron a la fuga.

DESPUES DE LA MUERTE DEL EMBAJADOR DE PORTUGAL EN ESPAÑA

Ha continuado el desfile de personalidades por la embajada de Portugal. Hoy se dijeron en la capilla ardiente varias misas, oficiando en una de ellas el Nuncio de Su Santidad, y asistiendo en representación del Presidente de la República, el segundo jefe del cuarto militar, señor Robledo; en representación del ministro de Estado, el subsecretario del departamento y los miembros del Cuerpo diplomático acreditado en Madrid.

DECLARA UN EX MINISTRO SOCIALISTA

El señor de los Ríos ha prestado nueva declaración ante el fiscal. La declaración del ex ministro socialista duró cerca de dos horas.

EL SEÑOR ROYO VILLANOVA HACE ALGUNAS MANIFESTACIONES A PROPOSITO DE SU PROXIMO VIAJE A BARCELONA

El diputado señor Royo Villanova, hablando con los periodistas en el Congreso, les manifestó que el día 17 iría a Barcelona. Añadió que había leído un guelto de un periódico de Barcelona comentando su viaje, y dijo que el suelto no era periodístico ni político, pues al llamar la atención sobre su viaje, le hacían un reclamo.